

Astrobija

Īsu stāstu krājums

Rakstījis

Dr Mohamed Fathi Abdel-Al

Astrobija
Īsu stāstu krājums
Dr Mohamed Fathi Abdel-Al

"Mani ieskauj priesteru grupa, kas pastāvīgi atkārtoti, ka pasaule nav viņu mājas, taču viņiem ir viss, kas viņiem ir pieejams."

Napoleons Bonaparts

(Kas attiecas uz putām, tās pazūd veltīgi. Kas attiecas uz cilvēkiem, tās paliek zemē. Tā Dievs dod līdzības. (Surat al-Ra'd, 17. pants))

Svētais Korāns

Svarīgs brīdinājums

Visi notikumi, varoņi, fakti un vārdi, kas minēti šajā stāstu krājumā, ir autora iztēles iedvesmoti, un jebkura līdzība starp tiem un realitāti ir tikai nejaušība.

Veltījums

Manam mīļajam tēvam, profesoram Fathi Abdel-Al, kurš jau no mazotnes mīlēja lasīt un rakstīt un mudināja mani iet šo ceļu. Viņš bieži ar mani pārrunāja manus darbus, dažus no tiem slavējot un citus ignorējot, sniedzot man vērtīgas piezīmes un mācības. kam es joprojām sekoju.

Viņam ir viss mans paldies un atzinība

Dr Mohamed Fathi Abdel-Al

prezentācija

Kad stāsti atkārtojas un mēs nesaprotam mācības

Kad mainās iesaistīšanās un vērtības nepaaugstinās

Kad dvēseles nocietinās un tikai ego ņem virsroku

Kad nozīmes mainās un nelaimes pieaug

Nauda un vēlmes rāda ceļu

Prāts balstās uz dīkdienu un slinkumu

Morāle un ideāli slēpjas nolietotos ielāpus

Cilvēki savās sektās ir piedzērušies, bet viņi nav piedzērušies.

Tikai šeit un šeit mūsu dzīve pārvēršas par nepārtrauktu estropiju: izniekotas iespējas, izšķērdētas dzīves, neplānoti panākumi un cerības, kas parādījās pie apvāršņa un palika zudušas. Un neārstējamās kaites sirdī vairojas un no tām nav cerību izveseļoties.

Mohameds Fathi Abdel-AI

Pirmais stāsts

Bints Ibn Barams Dilahs

"Ihsan Hanem" vienmēr sevi definē kā daudzsološu režisoru, kuras vērtība nav zināma laikam, lai gan viņš nav radījis nevienu līdzīgu... un neskatoties uz to, ka viņa studēja režiju aktieru institūtā Ēģiptē, tad Itālijā un Vācijā un pēc tam mācījās. darbnīcās pie lieliskiem režisoriem, viņa kopš absolvēšanas nav vadījusi nevienu darbu. Pirms 20 gadiem... un ja viņai jautāja kāpēc?!... viņa augstprātīgi atbildēja: Es nepieņēmu kā citi... un jūs redzat mani kā brīnišķīgi skaistu... Es esmu "Hanim bint Bey"... Es personīgi esmu "Ibn Barm Dilah" meita, mūsu brālis...

Viņa ir pirmās pakāpes runātīgs cilvēks. Runājot par sava vecvectēva biogrāfiju, esiet gatavs dzirdēt visu stāstu, kas minēts Al-Jabarti vēsturē, ar dažām garšvielām, ko Ihsana pievieno, lai audzinātu savu vectēvu. debesis. Viņš ir "Suleiman Bey Al-Armani" no mugurkaulniekiem mamelukiem (viņu karogi ir balti, un šķēpi, kas nozīmē, ka viņu šķēpi ir granātāboli). Viņš pārņēma Menufijas un Garbijas skautus, un viņš bija viņam tika dots segvārds "Barem Dilah (Viņa aste)." Un, ja kāds ar viņu flirtēja, apšaubot viņas izcelsmi, sakot: Šis ir "Barem Dilah", kur ir viņa dēls? It kā viņa būtu gatava šādiem jautājumiem, tāpēc viņa sāka apgalvot, ka viņa ir īpaši saistīta ar viņa dēlu, kuru mēra moceklis nomira, "Otmanu Čalabi." "Tas, kurš nomainīja viņa tēvu... tas ir, Ibn Barem Dilah... un no vecā vectēva un viņa dēlu, viņa turpina dziedāt par sava tēva varoņdarbiem, kurš strādāja nodokļu iestādē par darbinieku un strādāja tikai no deviņiem rītā līdz trijiem pēcpusdienā... viņas tēvs Abdul Samie, bija uzticīgs savam darbam. Tas paceļ viņu līdz svētuma līmenim. Viņa profesionālajā vēsturē vēl nekad nav gadījies, ka viņš būtu bijis prombūtnē vai paņēmis atvaļinājumu, izņemot steidzamu nepieciešamību. Viņš neveic nekādus papildu ārdarbus, kā viņš to redz kā zvēresta nodevību, jo viņa galvenais uzdevums ir darbs. Reiz Ēģiptē fiksētā tālruna pakalpojumu paplašināja mājās. Tas ir tālrunis, kas ir slavens ar savu apļveida numuru un raksturīgo pelēko krāsu. Ieeja loma var ilgt vairākus gadus. Abdels Samijs nepameta savu darbu, lai aizpildītu

pieteikumu un atstāja šo uzdevumu savam kolēģim, lai viņa vietā reģistrētu viņa vārdu. Viņš kļūdains ierakstīja "Abu Saree", nevis "Abdel Samie"., un to bija grūti izlabot. Protams, ka "Abdul Samie", ideālais nodaļas darbinieks, turpināja gaidīt, lai iestātos dienestā kopā ar kolēģiem, kuri kopā ar viņu iesniedza pieteikumus tajā pašā laika posmā, un viņš atklāja, ka visi tika iekļauts dienestā, izņemot viņu. Šeit viņš nolēma pirmo reizi savā vēsturē saņemt atļauju paaugstināties par iemeslu un atklāja, ka viņa vārds sarakstos ir ierakstīts nepareizi un uz tā. Atkārtot procesu vēlreiz un pieteikties jaunai lomai un jaunai lomai, kas prasīs jaunus gadus. Viņš veltīgi mēģināja salabot nosaukumu, kas saistīts ar pašreizējo lomu, kas nav iespējams. Iespēja zvanīt tika zaudēta, un viņa sieva Umma Ihsana sāka viņu vainot šis unikālais gadījums...

Ihsana vienmēr jūtas draudzīga un meklē attaisnojumu ikreiz, kad viņai ienāk atmiņā par tēvu, kamēr viņas krāsa izgaist, un viņas sejas izteiksmes mainās, kad vien pienāk piemiņa par māti. Viņa nevar paciest savas mātes stāvokli, kura izvēlējās šķirties no viņas tēvs agri un atstāt viņu jau no agras bērnības, lai apprecētu citu vīrieti un dzemdētu ar viņu bērnus.

Tā kā "Ihsanai" piemīt paaugstināta pašpaaugstināšanas sajūta un augsts statuss un ka vēsture viņu kādreiz atcerēsies kā vienu no tās amatniekiem un vienu no teātra un kino režijas zīmēm mākslas atmiņā, viņa vienmēr apdraud savu māti. sevī ar pilnīgu iznīcināšanu, un reizēm viņa atklāti paziņo šo nodomu, histēriski smejojot draugu vidū, sakot: Es sekošu Taqi al-Din al-Maqrizi piemēram, kad viņš rakstīja par savu māti: "Pēc viņa (t.i., pēc viņa tēvs) viņa saskārās ar citu un dzemdēja no viņa vīrieša dēlu." Es nerunāšu par savu māti vai viņas bērniem. Es nekad nedošu viņiem iespēju pacelties uz maniem pleciem vēstures rindās. Mana vēsture ir tikai mans. Tikai tie, kurus es redzu kā cienīgus pavadīt mani uz mana kuģa...

Reiz gadījās, ka viņa sēdēja Al-Fishawi kafejnīcā Al-Husein, starp rakstnieku grupu, un viens no viņas draugiem gribēja viņu aizvilkt, lai runātu par māti, tāpēc viņa pieminēja Al-Maqrizi māti, tāpēc vēsturnieks. "Vafi" kļuva satraukts, it kā viņa būtu nepiemērotā veidā pieminējusi viņa mātes

piemiņu, tāpēc viņš cēlās kā lauva, rēkdams, sacīdams: Jūs nepareizi atspoguļojat vēstures faktus, Al-Maqrizi. Viņš lepojās ar savu māti un to. "Viņas laikā tādu cilvēku bija maz" un "viņa bija viena no sava laika labākajām sievietēm reliģijas, šķīstības, uzturēšanas, saprāta, zināšanu, pacietības un pieredzes jomā. Viņa nodzīvoja ar drudzi divdesmit vienu gadu un viņa pacietīgi nomira, ne dusmīga, ne dusmīga.

Šeit Ihsans kļuva dusmīgs un nevarēja ciest nevienu, kas viņai pretojās. Viņa teica: Es esmu šīs vēstures īpašniece, un es esmu tā, kas to veido un veido, kā es to vēlos. Kāda ir jūsu darīšana? Šī ir mana dzīve, nevis jūsu .

Vafi viņai atbildēja: Jūsu dzīvei noteikti nav nekāda sakara ar mani... bet Al-Maqrizi mātes dzīve mani uztrauc, jo es esmu vēsturnieks un pret vēstures viltošanu.

"Ihsan" teica: Jūs esat tie, kas vilto vēsturi, pozicionējot sevi kā tās aizbildņus un sargātājus, iebilst pret radošumu un gūto labumu no tās mācībām, kā arī iznīkojat cilvēku garšu sēnalās, nepievēršoties būtībai.

Daži no klātesošajiem centās pieklājīgi izbeigt abu pušu debates, baidoties, ka tās ievirzīsies tālāk, jo Ihsans neuzticas viņas reakcijai dusmoties, un lieta var izvērsties kautiņos un dūru vicināšanās.

Patiešām, "Ihsan" nebija no tiem, kas padevās vai atzina savas kļūdas, un viņa mainīja savus uzskatus ātrāk nekā mainīja apakšveļu. Meklēšana "Google" viņu nogurdināja, lai atrastu kaut ko, ar ko strīdēties ar "Vafi". " un atjaunot savu izniekoto cieņu, viņa nolēma uzbrukt pašam "Al-Maqrizi" un apsūdzēt viņu par vienu no dzimtenes ienaidniekiem, un, lai pamatotu šo apgalvojumu, es atradu to, kas man bija vajadzīgs grāmatā "Durar Al - Aqwad Al-Farid fi Biography of Usful Notables", un es citēju šo tekstu no tā un nosūtīju to Wafi, izmantojot Messenger: "Un viņš iznāca (ar to domāts Muhameds bin Abdullah, armijas ierēdnis) un ieraudzīja mani (Al-Maqrizi) un viņa dēlu Naseru Al-Dinu, un mēs apspriedām kaut ko no... Noliezot sultāna rīcību, viņš mums teica: "Dikšņi (tie, kuriem nav cita darba, kā vien veicināt melus) ir valstu ienaidnieki." Viņa rakstīja komentārā...tā ir Al-

Maqrizi patiesība. Tad viņa ziņu pavadīja ar bloku...bet kā parasti, kad jutās mierīga un rāma, viņa nožēloja savu rīcību un noņēma bloku un nosūtīja vēlreiz. Viņš atkal lūdza draudzību un pieņēma.

“Ihsan” cieta no ārkārtīga tukšuma trūkuma dēļ režijā, kas lika viņai ķerties pie sociālajiem medijiem, tāpēc viņa izveidoja sev elektronisku lapu, viņa sāka meklēt ideju, ko daži cilvēki neaptvēra, tāpēc viņa varēja sākt savu ceļojumu, lai tirgotu sevi un savāktu atzīmes Patīk un kopīgotu. Viņa sāka demonstrēt dažu pasaules vadošo gleznotāju gleznas, taču saskārās ar lapas apmeklētāju mijiedarbības trūkumu ar viņu. Tikai daži cilvēki saprot mākslu un to garšo. . Tāpēc viņa sāka doties pie grāmatu, vecu žurnālu un antīko monētu pārdevējiem, lai iegādātos no viņiem visu iespējamo un iejustos pagātnes gaitēnos iedziļinoša vēsturnieka aizsegā. Taču drīz viņa saprata, ka ideja ir izsmelta un daudzi bija viņai pa priekšu šajā virzienā un ieņēma tajā ievērojamu vietu, un ka viņai nebija pietiekamu zināšanu. Par valūtu vēsturi un vēsturiskām personām, un viņai nepatīk pielikt pūles šajā jomā, jo īpaši tāpēc, ka viņas mērķis lapai ir ātri izplatīties un gūt no tās ātru finansiālu peļņu..

Pēc daudzām pūlēm viņa atvēra prātu, lai pārdevēju vidū meklētu dažu senu, nezināmu un slavenu ģimeņu attēlus, apsveikuma kartītes un vēstules. Viņa sāka izmantot dažas no kāzu bildēm, lai iebiedētu to īpašniekus. Īss augums, dažādas ūsu formas, ādas krāsas un hidžāba un mini kabatas kombinācija. Viņa arī izmantoja dažas atrastās ģimenes vēstuļu rindas. Tajā ir jāieauž daži stāsti, no kuriem lielākā daļa ir fiktīvi. un daži no tiem ir patiesi attiecībā uz šo runu autoriem, un daži no tiem tiek atkārtoti eksportēti kā tādi, kas radījuši ietekmīgus notikumus, kas prasa vēlreiz pārrakstīt Ēģiptes vēsturi.

Protams, viņa vienmēr pārliecinājās no pārdevējiem, ka šīs personīgās mantas neattiecas uz cilvēkiem, kuriem ir dzīvi mantinieki. Patiesība ir tāda, ka šis jautājums nav jājautā. Ja viņu mazbērnu sirdsapziņas būtu dzīvas, šīs mantas nebūtu ir atraduši ceļu pie atkritumu un ielu tirgotājiem...

Līdz ar jauno ideju palielinājās sekotāju skaits un lapa bija pārpildīta ar grupām no dažādām vecuma grupām. Ihsans kļuva par vēsturisku runātāju daudzos medijos. Dažas institūcijas pat piedāvāja finansēt savu programmu un uzņemt dokumentālās filmas par savu vēsturisko īpašumu.

Vafi sāka šaubīties par šo Ihsana skanīgo izskatu, tāpēc viņš sāka lasīt prezentējamo kolekciju vēsturisko saturu. Reiz gadījās, ka tika pasniegtas vēstules no ēģiptiešu ārsta, vārdā Mirza Fadel Al-Samadi, un no vēstuļu un to vāku saturu no ārzemēm, atklāju, ka viņš iestājās Amerikas Hārvardas universitātē, lai iegūtu medicīnas grādu mūsu ēras 1913. gadā. Un ka viņa tēvs ir nūbietis un māte ir persiešu izcelsmes. Viņa arī sāka pārskatīt viņa parakstītās vēstules Ahmedam Pašam Maheram un Mahmudam Fahmi al Nuqraši 1919. gada revolūcijas laikā, pēc tam viņš koordinēja ar viņiem centienus veicināt ēģiptiešu lietu Amerikā un Eiropā. Viņas vēstuļu iedvesmoti, viņi sāka uzrunāt personīgo Mirzas dzīvi un ka pretēji Mantojums starp viņu un viņa brāļiem notika viņa tēva sastādītajā testamentā ietvertā nosacījuma dēļ, kuru nebija iespējams izpildīt, proti, meklēt viņa ģimenes izcelsmi visās senās Nūbijas daļās. Pēc šī nosacījuma izpildes tika sadalīts īpašums un mantojums...un brāļi un māsa par nosacījumu tika sadalīti starp tiem, kuri vēlējās godināt nelaiķa tēva testamentu. Un viņa vēlmes piepildījums, kuru viņš savā dzīvē nevarēja izpildīt, un daži no viņiem to uzskatīja par grūti izpildāmu gribu, piemēram, Mirza... Pēc vēstulēm "Mirza" bija spiests pārcelties uz Amerikas Savienotajām Valstīm, un tur viņš strādāja ostā, lai pārvaldītu studiju izdevumus. medicīnas koledžā, kurā viņš mācījās, un ka viņš tur apprecēja amerikānieti un pēc tam atgriezās, lai pieprasītu, lai Viņa brāļi saņemtu mantojumu, lai nomaksātu dažus viņa parādus, ņemot vērā ekonomiskos apstākļus, ko Eiropā un Amerikā izraisīja Lielais karš. Šķiet, ka ģimene tobrīd nebija izlēmusi par testamentu. Kādas sekas bija Vafi izbrīnam par vēstulēm un to saturu? Tās pārsvarā tika rakstītas angļu valodā, un ēģiptieši šajā periodā, arī nūbieši. Protams, viņi nelieto angļu valodu savā ģimenes sarakstē, un, lai gan papīrs šķiet vecs, tinte joprojām saglabā savu eleganci un ārkārtēju skaidrību, kas apstiprināja viņa aizdomas. Tāpēc viņš sāka

meklēt izkaisītos stāsta pavedienus un sāka meklēt Hārvarda universitātes ierakstos līdz divdesmito gadu beigām absolventam vai pat studentam ar šis vārds bija veltīgi... Viņš arī meklēja sludinājumus Ēģiptes preses arhīvā, lai atrastu ziņas par šo personu vai viņa ieguldījumu, jo īpaši tāpēc, ka izglītotu cilvēku ārzemēs šajā laikā bija maz, bet viņš neko neatrada...

Tas pats "Vafi" sāka viņam stāstīt, ka viņam ir trīs iespējas, nevis ceturtā. Vai nu mēs saskaramies ar patiesu stāstu pēc tā izcelšanās, un ka "Ihsan" tam pievienoja bez uzskaites, kā parasti, kas padarīja stāstu par avotu. Iedvesmu un sajūsmu saviem sekotājiem, un viņa mainīja savu gaitu tāpat kā ar "Al-Maqrizi" māti, vai arī viņa tika izdomāta. Viss stāsts, vai tas ir paties stāsts, bet ārsts savās vēstulēs un personīgajos dokumentos ko Ihsans apgalvoja, ka atradis, nebija atklāts savai ģimenei par savu situāciju Amerikā ar mērķi, ko šodien nav iespējams zināt.

"Wafi" nāca klajā ar ideju: kāpēc gan nerisināt Ihsana popularizēto ar saprātīgu, zinātnisku alternatīvu?! Nav šaubu, ka personīgās mantas ir svarīgas un mantinieki tās parasti izmet no mājas bez apskates, jo steidz dalīt tuvinieku mantojumu. Dažkārt ir grūti spriest par šīm mantām vēsturiski, un tās ir parasti tas, ko viņš personīgi atrod lielā neizpratnē, kas liek viņam plaši meklēt simtiem grāmatu un preses arhīvos. Viņš var kaut ko sasniegt vai arī nerasniegt. Vafi sāka gatavoties savai pieredzei, izmantojot tos pašus "Ihsan" rīkus un Viņa acīs nokrita karte, ko viņa Ekselence profesoram nosūtīja caur Portsaidas ostu no "Abdul Ghaffar Metwally, karagūsteknis ar numuru 2050 Maltā Kašlaka Verdalā, 1916. gada 12. jūnijā." Advokāts, Abdīna laukums, Nr. 6"... Viņam sāka rasties jautājumi... Kādi bija gūsta apstākļi?!.. Vai "Abdul Ghaffar" bija brīvprātīgais Osmaņu armijā Pirmā pasaules kara laikā un vai viņu sagūstīja, piemēram?! Vai "Abduls Maksuds" bija viņa brālis vai kāds no viņa radniekiem?! Vafi nācās veikt plašu izpēti, no kuras viņš secināja, ka "Abdul Ghaffar" ir ārsts Mansurā, kurš bija viens no tiem, kurus britu militārā iestāde arestēja pēc Khedives "Abbas". Hilmi II" tika gāzts no amata un tika noteikta Lielbritānijas aizsardzība. Par Ēģipti, un ka viņam ir vēl divi brāļi, proti, profesors Abdels Maksuds, kura vārds ir minēts kartītē. Viņš bija Nacionālās

partijas administratīvās komitejas loceklis (dibināts Mustafa Kamels), un viņš bija tas, kurš trenējās pie "Mahmoud Al-Issawi", jurista, kurš faraonu zālē nošāva Ēģiptes premjerministru "Ahmedu Pašu Maheru". Iepriekšējais bija pēc tam, kad pēdējais pieteica karu ass lielvaras Otrajā pasaules karā mūsu ēras 1945. gadā. Kas attiecas uz otro brāli, viņš ir Kairas ārsts Dr. Abdul Halim... Interesanti ir tas, ka trīs brāļi tika savesti kopā "Hakstepa" cietumā. mūsu ēras 1915. gadā ar palestīniešu rakstnieku "Muhamedu Ali Al-TaHERu" (par viņu runājām grāmatā A History of Confusion between Pan and Anne) un viņš atsaucās uz tiem savos memuāros (Hakstepa cietuma memuāri un piezīmju grāmatiņas... 1950. g.)... Tātad ir daudz stāstu, par kuriem varētu prezentēt vairākas dokumentālās filmas, visas no vienas kartītes no veciem papīra pārdevējiem...

"Wafi" mēģināja iepazīstināt ar savu vēsturisko materiālu vairākiem kanāliem, taču visi atteicās, apgalvojot, ka tajā nav spriedzes elementu, kā tas ir ar "Ihsan" piedāvāto.

Ihsans Hanems nebija tālu no notiekošā, taču viņa to uztvēra kā netiešu uzvaru pār Vafi, kurš kādu dienu uzdrošinājās ar viņu cīnīties...

To nezaudēja Vafi, kuru iedvesmoja periods, kurā dažas arheoloģiskās kapsētas tika likvidētas, lai izveidotu tiltus, lai izgaismotu šo kapsētu nozīmi Ēģiptes vēstures pārrakstīšanā un dažu slēpto dzīves aspektu atklāšanā. no viņu amatniekiem, tāpēc viņš filmēja dokumentālo filmu no šīm kapsētām un pavadīja. Viņš to filmēja un pārraidīja no savas kabatas, atverot to ar citātu no imama Al-Shafi'i deklamācijas, ko viņš nesa pie mirušā kapa. Abdo Fawzi, sakot:

"Stāviet un padomājiet, jūs, kas redzat... manu kapu un to, kas ar mani noticis.

Vakar es biju kā tu...un šodien esmu svētīts ar taisnību.

Sakiet: "Mūsu Kungs, esi laipns pret mums... un apžēlojies par kauliem kapā."

Tam sekoja daudzi citi citāti, kas parāda, kāda ir nāve sprediķu izteiksmē, tostarp Abasīdu dzejnieka "Abu al-Hasan Ali bin Muhammad bin Fahd al-Tuhami" panti, no kuriem vienā viņš saka:

"Notiek spriedums par nāvi tuksnesī

Šī pasaule nav lēmumu pieņemšanas vieta

Savukārt cilvēks tajā saskata ziņotāju

Līdz brīdim, kad viņš ieraudzīs jaunumus

Dzīvošana ir miegs un nāve ir nomodā

Un viens starp viņiem ir skrienošā iztēle

Un dvēsele, vai tā ir apmierināta ar to vai nē,

Likteņa krīzes vadīts

Tāpēc sasniedziet savus mērķus steigā

"Jūsu dzīve ir viens no ceļojumiem."

Ir vēl viens citāts, kas parāda cerību, ko mirstošais cilvēks izjūt pēc piemiņas un sirsnīga aicinājuma no saviem mīļajiem vai tiem, kas viņus kādreiz pazina un pazina, un tagad viņi iet caur viņu un viņš ir aizgājis mūžībā. Viņš saka:

"Ak šīs vietas apmeklētāj, lūdzu, esiet žēlīgs

Atrodiet nabagu ar labu ielūgumu

Un, ja jūs klauvējat pie durvīm, jūs lūdzat mūsu draudzīgumu

Lai septiņi panti kļūst par Al-Faatihā.

Savā aizraujošajā ceļojumā viņš apceļoja Al-Azm ģimenes kapenes un cienājamo kvartālu, ko Fatima Hanima novietoja uz viņas kapa, kas sākas ar Visvarenā teicienu: (Un ja mēs būtu nosūtījuši pie viņiem eņģeļus, un mirušie runāja ar viņiem un bija savākusi pār viņiem visas lietas iepriekš,

viņi nebūtu bijuši. Viņi ticēs tikai tad, ja Allāhs to gribēs, bet lielākā daļa no viņiem ir neziņā (Al-An'am 111)) Lapu augšpusē viņa rakstīja: "Es tiku arestēts, ieslodzīts un labdarībā nodots Visvarenajam Dievam, Fatimai Berlanti Hanimas kundzei (viņa ir Fatima Al-Azm kundze, senās Al-Azmu dzimtas pēctece Sīrijā, kura 2010. gadā izveidoja Šamijas mošeju). 1898. g. p.m.ē. Al-Dawawin ielā iepretim Iekšlietu ministrijai) mirušā šerifa Pašas Lielā sieva (Muhameds Šarifs Paša bija Damaskas gubernators un palīdzēja Ibrahimam Pašam karā pret drūziem, jo viņi noraidīja obligāto iesaukšanu. bija pirmais finanšu direktors Ēģiptē mūsu ēras 1841. gadā Muhameda Ali Pašas Lielā valdīšanas laikā. Šis godājamais ceturksnis ir derīgs, likumīgs dāvinājums, ko nevar pārdot, ieķīlāt, atdot vai apmainīt. Atlīdzība par lasīšanu (vai Korāns) tajā tika uzlikts uz tā dvēseles un tika padarīts par tās mājvietu. Tā apbedīšanas vietā, kas atrodas mūsu saimnieka Imama al-Shafi'i kapos, lai Dievs viņu iepriecina. Kurš to maina pēc tam, kad ir dzirdējis Viņa grēks ir tikai tiem, kas to maina. Patiesi, Dievs ir visu dzirdošs, visu zinošs.

Un no tās līdz kapam Taha Pasha Lutfi, Khedives "Tawfiq" Yawar, kurš viņu nosūtīja izmisīgā mēģinājumā pārliecināt "Ahmedu Orabi" un viņa pavadoņus atteikties no pirmās Abdīnas demonstrācijas (skatiet sadaļu Neskaidrības vēsture starp Banu un Aan). Viņš stāsta smieklīgu stāstu par Taha Pasha, ka Khedive bija viņu svētījis ar 396 akriem ar augstu izšķirtspēju, un pirms tika izdots pierādījums par šiem akriem un pirms viņš uzlika tiem roku, viņš nomira, un šeit izcēlās smieklīgs jurisprudenciāls strīds par viņa mantinieka, viņa atraitnes "Araqish Hanim (Qaraqish)" tiesībām uz šo lielo akru īpašumu, kas pirms viņa nāves nebija bijis mirušā īpašumā, un lieta tika atrisināta. Hanafi muftijs šeihs Muhameds Muhameds al-Banna (viņa tēvs šeihs Muhameds Salehs al-Banna bija Aleksandrijas muftijs Khedive Abbas un Khedive Saeed laikmetā. Šeihs Muhameds Ēģiptē no 1880. gada līdz 1887. g. p.m.ē., kad abasīds šeihs al Mahdi tika atlaists un kad pēdējais atkal atgriezās savā amatā Riad Pašas laikmetā šeihs Muhameds pārņēma fatvas izdošanas amatu no Hakkanijas ministrijas, un šajā periodā viņš apvienoja abus amatus. šeiha Al-Abbasi slimības) "šī zeme

nav novēlēta, jo persona, kurai zeme tika dāvināta, bija mirusi pirms dāvinātās zemes iegūšanas... Viņš arī citā dokumentālajā filmā pieminēja Austrumu mūzikas dibināšanas gadadienu. Institūts Ēģiptē un apskatīja retu bukletu, kurā bija institūta prezidenta runa, dzejolis "Shawqi Bey" un orķestrācijas, kas ceturtdien tika deklamētas Austrumu mūzikas institūta atklāšanas ceremonijā par godu Viņa Majestātei karalim Fouadam, 1929. gada 26. decembris. Himnā, kurā tiek sveikts karalis Fouads, Šoči saka:

"Fuads apmeklēja Rakabah mūzikas namu un apmeklēja to

Likums sveicina tevi, likuma aizsargs

Un oud es runāju.. Lai dzīvo Moez Al-Funun

Un flauta pacēlās uz priekšu un teica: "Lai Dievs pasargā."

Ak, visu Austrumu karalis... kuram no ķēniņiem ir tavas īpašības?

"Mūzikas māksla ir tās vieta, un tās izglītība ir viena no jūsu dāvanām."

Citā vietā viņš saka:

"Jūsu rokas iegāja dziedošajā bērnodārzā ... un pabeidza mākslas ēku."

Jūs turpinājat staigāt Viņa cildenajā svētībā... līdz tā stūris pagāja garām Dvīņiem

Tēlotājmākslas nams ir sadalīts... samariešiem ir stāsts un stāstnieks.

Vafi ietekmēja arī viens no retā bukleta dzejoļiem, kura nosaukums bija "Dzejnieka stāsts", kā teikts:

"Viņa mani mīl, un es mīlu viņu... divas kaisles skartas sirdis

Viņi iemīlēja ēdienu gatavošanas mīlestību ... un atmosfēra viņus uzbruka

Cenšoties tos apvienot...lai tie kļūtu par vienu

Un abi samierinājās... vainojot un slēdzot derības

Seržants paskatījās uz viņiem... un viņi novērsās

Viņi izlikās, ka ienīst...bet viņiem bija grūti izlikties

Kad es viņus neievēroju...cenzora skatieni sastapās

Viņi tikās, bet tavs Kungs vēlējās, lai viņi šķirtos

Šis ir stāsts par dzejnieku...kurš kādu vakaru aiziet un sāk raudāt

Lai atkal vienojas tas, kurš atdalīja abas sirdis.

Viņš noorganizēja dzejoļa atskaņošanu, jo viņu tik ļoti aizkustināja tas, kurš to dziedāja un iekļāva dokumentālajā filmā, tad viņš nosūtīja saiti uz to Ihsan Hanem!! ..

Viņš arī uzņēma vēl vienu dokumentālo filmu par Hajj ceļojumiem, kurā viņš veltīja pietiekami daudz vietas stāstam "Khayr Al-Nisa of Sarawak" vai Viņas Augstība "Dayank Muda of Sarawak", pamatojoties uz viņas grāmatu "Vēsture no Romas līdz Mekai". Arabizējis Raafats Shafiq Shanbour, Levantes Tripole — Al-Liwaa Press, 1935. g. mūsu ēras. ".. viņas stāsts saskaņā ar filmu "Vafi" ir tāds, ka princese "Dayank Muda vai Ibiang Muda vai Dayang Muda di Sarawak" Radžas kroņprinča "Brūka" sieva, angļu Džeimsa Brūka mazdēls, kurš valdīja "Saravaku" mūsu ēras 1841. gadā, pārvēršot to par protektorātu un pēc tam par Lielbritānijas koloniju, līdz viņa kļuva neatkarīga mūsu ēras 1963. gadā un pievienojās federācijai Malaizijas valstis tajā pašā gadā. Viņas motivāciju pievērsties islāmam radīja "Ibiang" ģimenes sadalījums starp divām protestantu baznīcām, tāpēc pēc tam viņa pievērsās katoļu doktrīnai. Pēc tam viņa tikās ar Vatikāna pāvestu 1929. gada martā, un viņa atrada viņa karaliskajā gājienā, viņa aizsargus, rotaslietas un dīvānu, kas bija tālu. Pilnīgi prom no klosterisma jēdziena un domājamā askētisma un celibāta, kas to ieskauj, un ar viņas sajaukšanos ar Saravakas musulmaņi, viņa sāka mācīties par islāmu un tā mācībām un jutās ērti un nomierināta. Viņa paziņoja par savu pievēršanos islāmam lidmašīnā, 1932. gada 19. februārī, braucot garām angļu Bugaz, un nosūtīja ziņu saviem Saravakas pilsoņiem, izmantojot radio par islāma civilizācijas lomu.

Attīstoties zinātnēs, mākslā un literatūrā un izvedot Eiropu no pagātnes tumsas, princese bija pārliecināta, ka islāmam ir nepieciešama lielāka izpratne no saviem zinātniekiem par to, cik svarīgi ir to izplatīt un darīt zināmas savas mācības. visās pasaules malās, un arī rietumnieki bija nolaidīgi, meklējot islāmu un cieši zinājuši tā patiesību.

Filma "Wafi" ietvēra retu dažu vēsturisku rakstu prezentāciju, piemēram, "vervēšana (skat. definīciju manā grāmatā Nuzhat al-Alba' lasītāju debatēs un Navafih al-Iyak elites debatēs)", kas attiecas uz Hajj braucieni, un ēģiptieši ir pazīstami ar savu ārkārtīgo reliģiozitāti un vēlmi apmeklēt reliģiskās svētvietas. Piemēram, viņš pārskata ceļošanas atļauju, kas saistīta ar lauksaimnieku "Khalil Ould Moawad" no "Mosha" ciema Assiutā kopā ar savu meitu "Zakia" un viņa māte "Hanouna bint Bakhit" Aleksandrijā, kā arī Aleksandrijas koptu pareizticīgo hanāta patriarha apstiprinājums, kas apzīmogots ar hegumena "Mina Al-Barmousi" zīmogu, viņu ceļojumam uz "Jafu" Levantā ceļā uz Jeruzalemi 27. gada 27. gadā mūsu ēras 2. — 1912. gads (Politika Ornikk Numro 117 Fotoattēlu kupona numurs Numrosi 156) Un no koptiem viņu brāļiem musulmaņiem un vēl vienu ceļošanas atļauju, kas tika apskatīta filmā vienam no musulmaņiem svētceļnieki uz Hijazu mūsu ēras 1901. gadā, un viņu sauc par "Al-Jali Okasha, Ali Okasha dēls", dzimis un dzīvo "Harara" rajonā "Itay" un viņa darba centrā. "Falah", viņa pavadībā sieva "Šarifa" un viņa dēls, mērs. Šajos papīros ir interesanti, ka tajos bija atšķirības zīmes, kas norāda uz to īpašniekiem. Šajā dokumentā atšķirīgā lieta bija "vairogs un ķēde uz viņa labās rokas plaukstas locītavas" (Politika Ornikc Numero 117, kupona fotoattēli, Numrosi izdevums 208)..

Filmā tika iekļauts arī smieklīgs novērojums vēsturiskos dokumentos par Ēģiptes valsts procedūrām, lai pārbaudītu subjekta autentiskumu un mērķi tiem, kas pieprasa ceļošanas atļaujas, un to izmantošanu Hadžā kaut kam, kas nav apstiprināts atļaujā, kas radītu papildu slogu Ēģiptes valsts kase, tostarp, piemēram, atļauja "Arif Effendi Ould Abd al-Rahman Effendi" Aleksandrijā, kas ir Viņš pieteicās lauksaimniecībai ceļā uz Sīriju vasaras atvaļinājumā 1904. gada 24. jūlijā AD, un viens no viņa izcilākajiem pēdas uz kreisās acs bija "dubļi". Papīrā bija iekļauta divu cilvēku garantija, no kurām

viena bija "Kamel Effendi Haris", krājfonda darbinieks, bet otrs – "Badr al-Din Effendi al-Rafi "I," viens no īpašuma īpašniekiem, ka iepriekšminētā persona devās uz Sīriju. Tikai uz vasaras kūrortu, nevis uz vizīti. Ja viņš dodas uz Hejaz valstīm un Ēģiptes valdībai tiek uzlikti izdevumi, viņiem ir jāievēro tiem (Policy Ornic Nr. 117, kupona Nr. 874 fotogrāfijas)...

Tā kā tika demonstrētas dokumentālās filmas un satelīta kanāli steidzās tās rādīt, "Ihsan" jutās maza un ka viņai jāpateicas Vafi par viņa netiešo nodarbību par pētāmā satura nozīmi un ja to sabojāja kāds skaitlis. no kļūdām, tas bija vienkāršāk par safabricēto saturu, ko viņa bieži pasniedz. Nav šaubu arī par to, ka video, kuru Viņš viņam sūtīja, lai noglāstītu viņas sirdi... tāpēc viņa piegāja pie viņa, paspieda viņam roku un piedāvāja dalīties ar viņu savu gaidāmo filmu veidošanu, un viņš piekrita ar vienu nosacījumu...

Es viņam jautāju: kāds ir nosacījums?!

Viņš smaidot teica: No šodienas jūs pametīsiet "Ibn Bareem Dilah"

Viņa smejojies atbildēja: "Tā ir."

Otrais stāsts

Mērķis un līdzekļi

Bagātības meklējumi...tā ir motivācija, kas lika "Wadih", aptiekas tehniķim, jaunam zēnam, garam, ar milzīgu ķermeni un platiem pleciem, pamest savu Sīrijas pilsētu "Raqqa", lai strādātu vienā no investīciju slimnīcas Ēģiptē. "Wadih" sāka savu pirmo dienu aptiekā, un viņa situācija saka: Cik dīvaina slimnīca, kuru pārvalda dīvains cilvēks.. Stāsti, ko "Vadihs" dzirdēja par šeihi "Asim", aptiekas īpašnieku slimnīca, daudzi bija no vietas īpašniekiem.. Cilvēks uzticas tam, kam viņš vēlas bez ierobežojumiem vai noteikumiem, izņemot viņa patikas pakāpi pret cilvēku un tikai uz šo noteikumu. Viņš paaugstina to, ko vēlas, nerēķinoties un nerunājot aizdomīgā veidā...

Tas neaprobežojās tikai ar viņu apkārtējo administratoru un nodaļu vadītāju grupu, bet pat ar medicīnas darbinieku atlasīti.. Jautājumi par „pieņemšanai darbā nepieciešamās kvalifikācijas apliecināšanu” (Credentials), „Klīniskās privilēģijas” un „praktiskās pieredzes”. ” nav iekļauti kā atlases kritēriji. Viņš pat teica: „Neesiet pienākuma viņu sāpināt.” Daudzi vispārējie ārsti strādā ķirurģijā bez specialitātes sertifikāta, un viņš lepojas, ka vienu no saviem strādniekiem iecēlis par vienas iestādes vadītāju. no aptiekām.Viņš ir tas, kurš audzina, viņš ir tas, kurš vērtē, un viņš ir tas, kurš nosaka to, kas ir labākais?!..un viņš bieži bija tikšanās ar Savu milzīgo grāmatvežu armiju, kuras līdziniekus reti ir ir viņa pirmā aizsardzības līnija pret jebkādu piesavināšanos vai pat nodomu bez rīcības. Viņš norāda viņiem algas, ko maksā salīdzinājumā ar citiem, un ka savās sesijās ar vienu no pulksteņu tirgotājiem blakus viņa mājai viņš atklāja, ka viens grāmatvedis dara visu, sākot ar pārdošanu, auditēšanu, reklamēšanu un reklamēšanu veikalā un Facebook un Twitter lapās, kuras viņš uzrauga visu diennakti, un visus šos pakalpojumus par nelielu summu, kas nepārsniedz ceturto daļu no viņa maksātās summas. vienam no viņiem grāmatvežiem... Protams, iedomājieties ar mani, ka tas ir (benchmarking), tas ir, slimnīcas, tās pakalpojumu un rādītāju salīdzināšanas process. "Citu slimnīcu sniegums

tiek uzskatīts par labāko tajā pašā jomā, vai salīdzināt slimnīcas rādītājus dažādos laika periodos, lai iegūtu labāko medicīnisko un administratīvo praksi.” Šeihs “Asim” un tā ir viņa politika, aprēķinot algas saviem darbiniekiem.

Agrāk mums Kvalitātē stāstīja, ka iestādes organizatoriskajai struktūrai (Organization Chart) jābūt elastīgai, un, ja jūs to būtu uzzīmējis ar zīmuli, tas būtu labāk. Tās mērķis ir atvieglot darbinieka uzdevumus, lai pabeigtu savu darbu, izmantojot vienkāršu mehānismu, kas ļauj viņam zināt, ar ko strādāt un kas ir atkarīgs no viņa. Nepieciešamie resursi (resursi)), lai to paveiktu un pie kā viņam vajadzētu vērsties saistībā ar šķēršļiem, bet šeiham “Asim” bija cits viedoklis, kas paredzēja nogurdināt darbinieku starp saviem padotajiem, līdz viņš aizmirst, kāds bija viņa lūgums, un šeihs “Asim” labi zina, ka lielākā daļa viņa darbinieku sūdzību izriet no algas trūkuma vai nabadzīgajiem. vide.Darbs jeb rakstāmpapīru, reaģentu vai ierīču trūkums, to neprecizitāte un nepieciešamība pēc profilaktiskas un nepārtrauktas apkopes.Lai atbrīvotos no šīm galvassāpēm, viņš izvirzīja saukli “Gudrā sieviete flirtē ar ēzeļa kāju ” un pilnībā pārtrauca pacientu drošības nodrošināšanas kārtas, kuras viņam bija jāveda ar nodaļu vadītājiem (Patient Safety Leadership WalkRounds). (PSLW) par pacientu drošības kultūru (PSK). Kā arī slimnīcu komitejām visās savās formās..

Savā slimnīcu politikā šeihs Asems ievēroja ekonomikas filozofiju it visā un jebko. Reti var atrast trīs farmaceitus, kas satiekas, lai strādātu aptiekā, kas strādā 24 stundas diennaktī bez pārtraukuma. Viņš bija apmierināts ar to, ka divi farmaceiti strādā divpadsmit stundas ar tehniskais palīgs viņiem palīdz.Tad viņš atklāja, ka tas ir dārgi.Ļoti labi, farmaceita pārbaude vakara periodos nestrādā, un rīta periodā var pietikt ar vienu farmaceitu, savukārt vakara periodu tehniķis pabeidz viens, tāpēc izvēloties “Wadih ” veikt šo uzdevumu bija pašsaprotama lieta...

Tāpēc pirms izsniegšanas nejautāriet par dubultu pārbaudi, ko veic divi farmaceiti atsevišķi (Neatkarīgā dubultā pārbaude), nesniedziet vispār nepastāvošu medicīnisku padomu, lai izglītotu pacientus (konsultācijas), vai

nodrošinātu pacientu, īpaši sievietes, privātumu, kas ir nav ņemts vērā, ņemot vērā drūzmēšanos kā ielu tirgu. Veids, kā arī medicīnas lietu un dokumentu konfidencialitāte (Konfidencialitāte)...

Vadiham pirmā nedēļa aptiekā bija grūta un nogurdinoša, ar daudziem strīdiem ar pacientiem, taču nākamās nedēļas sākums viņam sagādāja lielu un negaidītu problēmu.

Viņu steidzami izsauca administrācija, jo no viena pacienta saņemta sūdzība Veselības ministrijā, ka viņš kļūdaini nodevis medikamentu grupu nepareizajam pacientam. Slimnīcai par to ziņoja ministrija un slimnīca atļāva kvalitātes brigādi. Ministrija uzdeva veikt pamatcēloņu analīzi (Root Cause Analysis jeb RCA), kas atklāja, ka slimnīca ir tā sauktā Šveices siera modeļa dzīvs un iemiesots kvalitātē, lai prognozētu defektu vai slēpto defektu atrašanās vietas, jo pacients tika izmeklēts dermatoloģijas klīnikā un izrakstīja recepti dažiem ārstnieciskajiem krēmiem un perorālajiem medikamentiem pret alerģijām, pēc tam viņš gāja garām ambulatorajai aptiekai un to saņēma vienīgais farmaceits aptiekā, kas ielika gaidīšanas sarakstā un iedeva numuru. Kad pacients ilgi gaidīja, viņš izrādīja savu nemieru un lūdza izņemt recepti. Ar pacientu spiedienu ap farmaceitu viņš viņam kļūdas pēc citam pacientam izsniedza iekšējo recepti, kas bija pilna ar medikamentiem pret hroniskām slimībām, piemēram, insulīns un citi asinsspiediena un asinsreces līdzekļi... Pacients iznāca ar nepareizu recepti un tika noteikts. Vakarā nācās atgriezties, lai to izdalītu, kad drūzmēšanās mazinājās. Kad pacients atgriezās, lai to izsniegtu vakarā. aptiekā nebija neviena, izņemot viņu un Vadiju, tāpēc pēdējais nevērīgi pārskatīja pacienta datus un identitāti, kā arī viņa pilno vārdu (pacienta identifikācija). Šeit bija lielākā katastrofa, un viņš nepareizajam pacientam iedeva tieši nepareizo. zāles un tāpēc, ka pacients nebija Viņš bija izglītots, tāpēc viņš zāles lietoja klusējot un ne par ko nešaubījās, lai gan bija acīmredzams, ka viņš ir ādas slimnieks un viņam nebija doti nekādi krēmi. jautāt vai paaugstināties, bet nekas no tā nenotika.

Pēc nedēļas pacients atgriezās un tikko tika izrakstīts no intensīvās terapijas, jo viņa stāvoklis bija pasliktinājies nepareizas ārstēšanas dēļ...

RCA konstatēja vairākas kļūdas saistībā ar slimnīcas aptieku komandu, kas pastāvēja tikai uz papīra, jo šeihs "Asim" ar šādām lietām manipulēja un aptiekas organizatorisko struktūru (Organizācijas diagrammu) noteica citādi, nekā patiesi, tostarp farmaceitu. direktors, vietnieks, pirmais un otrais farmaceits un tehniķis, izmantojot daudzo licenču esamību. Viņam ir bijušie farmaceiti, kuri jau sen aizgājuši mūžībā.

Šeihs "Asim" bija dusmīgs par ministrijas ziņojumu par nepilnībām slimnīcā un izsauca Vadihu, lai viņu aizrādītu. Kad šeihs izvēlas kādu, kas viņu lamāt, tas noteikti ir viņa darba beigas. Bet interesanti ir tas, ka "Vadihs" pēc šīs tikšanās kļuva par šeiha dēlu un iecēla viņu slimnīcas ģenerāldirektora amatā, kas viņam nepiederēja. Viņš bija klāt iepriekš un viņam tika piešķirtas dažādas pilnvaras, piemēram, uzturēšanas lietās un īres iekasēšanā. dažas no mājām, kas viņam piederēja...

Kopš tā laika "Wadih" sāka ierasties slimnīcā vēlu, ļoti greznā automašīnā, ar luksusa automašīnu rokās, ķēdi ap kaklu un īsos šortos, pasūtīja un pasūtīja personālu slimnīcā, un viņš kļuva par otro vīru slimnīcā un izlutinātā šeiha dēlu..

Visi bija neizpratnē, prātojot par šo nostāju, ko "Vadihs" bija sasniedzis vienas nakts laikā, un bagātību, kas viņam bija uzkratusi, no kurienes tā radās?! Un kāda ir atlīdzība par to?!...

Sāka izplatīties ziņas, ka šeihs Asems katru dienu no pusnakts līdz rītausmai kļuvis par regulāru Vadiha mājas apmeklētāju un ka Vadiha sieva ir šķirusies no viņa pēc laulībām ar filipīniešu medmāsu un ka tēvs viņam liedzis viņu apciemot. .

Šeiha Asema personīgā dzīve bija dīvaina. Pēc viņa pirmās sievas, kura nomira pirms dažiem gadiem, vīrs vairs nepiedzīvoja laulību. Tika teikts, jo viņš ienīda visu "šķiru" ar savu pirmo sievu. Tika teikts, ka viņš cieš. no seksuālās impotences, kuru izārstēt nebija cerību, un caur viņa

pakalpojumiem iezagās dīvaini stāsti. Viņš mēdza vākt sieviešu attēlus no veco senlietu pārdevējiem, kas tika izņemti kopā ar mēbelēm, kad vecās mājas tika pārdotas, atbrīvotas vai nojauktas. Tās bija bildes ar sievietēm, kuras atradās guļamistabās, kas viņam patika. Viens no kalpiem apgalvoja, ka ir aizbēgjis no šeiha Asima mājas pēc tam, kad tika apsūdzēts zādzībā no šeiha. Cienījamais vīrs, kura rokās bija rožukronis nemitīgi masturbējot uz šiem attēliem, vienreiz uzgāja viņā, kamēr viņš bija šādā stāvoklī, un kļuva uz viņu dusmīgs, un tas bija iemesls, kāpēc viņu apsūdzēja zādzībā.

Bet jebkurā gadījumā viņa naidis pret sievietēm nekad nebija iemesls, kāpēc viņš nevēlējās precēties vēlreiz. Pierādījumi liecina, ka šeihs "Asim" bija zināms, ka dzīvoja pie šeiha "Al-Mustakawi", šeiha, kuram piederēja parfimērijas un kosmētikas veikals. un viņš vienmēr manipulēja ar savu ārstniecības augu derīguma termiņiem. Viņš vienmēr runāja par laulībām un arābu skaistuma standartiem šādā veidā, un viņš mēdza teikt piektdienas sprediķi vienā no mošejām, un viņa ugunīgākie sprediķi bija par nogalināšanas nepieciešamību. spītālīgie spraugās!! Šeihs Asems savulaik bija apmierināts ar Al-Mustaḡawi skaidrojumu par pirmsislāma arābu skaistuma standartiem, tostarp "gludām pēdām, apaļiem augšstilbiem, lielām rokām, mīkstām plaukstām (mīkstām), kuplām krūtīm, sarkaniem vaigiem, tumšām acīm un pilnām uzacīm (minūti)." "Lāmija no lūpām (viņām ir iedegums), "Shammaa al-Arneen" (augsts deguns), "Shabbana no mutes" (plāni zobi), "skūšanās mati" (ļoti melni) un " slīps kakls"... un ka arābu gaume bija slieca uz "resnām" sievietēm, un tas turpinājās līdz Omeijādu ērai. Islāma valsts ekspansijā Abbasīdu laikmetā sāka iezagties citi skaistuma standarti, tostarp ķermeņa simetrija un mērenība. ..

Vienu reizi šeihu "Asim" iespaidoja tas, ko "Al-Mustakawi" teica par zēnu "Atouda", "Abraha" zēnu, kurš palīdzēja viņam nogalināt savu sāncensi "Arjatu", un kā atlīdzību par to viņš piešķīra viņam to, ko viņš lūdza, lai viņam būtu jāšazinās ar katru sievieti Jemenā, pirms viņa apprecējās ar savu vīru. Iespējams, tieši tāpēc šeihs "Asim" kļuva par sava laika šahrjaru un piekopj šo skandalozo rīcību ar nabadzīgu sieviešu attēliem. atstāja un

atstāja savas atmiņas savām ģimenēm, tāpēc viņi tās atstāja novārtā un iekrita tirgos, kas pieder verdzniekiem, kuri pārdod savas bildes kā verdzenes tam, kas tās pērķ...

Al-Mustakawi personīgajā dzīvē, kas tika slēpts no visiem, praktiski īstenoja to, ko viņš sludināja. Viņš apprecēja vairāk nekā piecdesmit sievietes. Kreiz, kad kāda pusaugu meitene ieradās aptiekā, viņš iedeva viņai savu Facebook kontu, lai iekļautu viņu "labo sieviešu" grupai. Pēc tam viņš ielika tīklus pret viņu, jo agrāk strādāja par pilnvarotu personu. Savā apkārtnē viņš bieži šķīrās no sievietēm un tūlīt pēc tam apprecējās. Viņam bija nepārspējama humora izjūta pret sievietēm, un viena no viņa tradīcijām bija tāda, ka, tiklīdz viņš satika savu sievu, viņš ar viņiem samīca, tad viņš no viņiem šķiras un apprecēs četrus jaunus utt.

Šoreiz "Wadih" bija uzaicinājis šeiha "Asim" pie sevis vakariņās. Viņa filipīniešu sieva parūpējās, lai tajās būtu visi garšīgie ēdieni un saldumi, kurus šeihs "Asim" mīlēja un hronisko slimību dēļ viņam bija aizliegts. gaida viņu. Vairāki marokāņu un indiešu dejotāji. Šeihs Asems savu pirmo nakti pavadīja dejotāju rokās, it kā dzīvotu Haruna al Rašida laikā. Reiz viņš teica Vadiham, ka vēlas pārbaudīt savu seksuāla izrāde ar sievieti, un viņš smeļoties viņam teica, ka izrāde būs "pieticīga". Drīzāk "neesošs" un "Vadihs" viņam teica: "Man ir tavs lūgums, un viņa būs tava verdzene, kungs, pēc jūsu pavēles, un viņa liks jums justies tā, it kā jūs būtu Antars bin Šadads, un nav vajadzīgi pārbaudījumi... Jūs vienmēr esat veiksmīgs un veiksmīgs, kungs." Šeihs „Asim” iesmējās no apakšas. sirds...

Šeihs "Asim" nakšņoja pie sīrieša "Dalala", kurš viņu aizveda atpakaļ jaunības un jaunības dienās, un, pavadījis tur kādu laiku līdz rītausmai "Vadi" mājā, viņš ātri devās prom. pievienoties rītausmas lūgšanai aiz šeiha "Al-Mustakawi", lai neviens no viņa ģimenes un kaimiņiem nepamanītu, ka kaut kas ir noticis. Iespējams, tas ir mainījis viņu vai viņa paradumus.

Pagāja gadi, un šeihs Asims palika lēnprātīgā un lēnprātīgā stāvoklī, palielinot statusu un bagātību.

Gadījās, ka "Wadih" nebija klāt vairākas dienas, un šeihs "Asim" tajā laikā atradās ārzemēs, lai veiktu dažas medicīniskās pārbaudes un pārbaudītu viņa seksuālās impotences proporciju, izmantojot "dzimumlocekļa sūkni (kas sastāv no plastmasas caurules - rokas vai ar akumulatoru darbināms sūknis - spriegošanas gredzens)", taču viņš saņēma ziņas. "Wadih" nebija darbā, tāpēc viņš ātri atgriezās, un, tiklīdz ieradās, nekavējoties devās uz "Vadiha" māju. Viņa ilgas pēc Dalala kļuva intensīvākas, tāpēc viņš zaudēja prātu, kad klauvējot pie durvīm kļuva nīknāks, un neviens viņam neatvēra. Tad iznāca kaimiņš, lai informētu, ka "Vadihs" un viņa sieva ir pametuši Ēģipti uz Kanāda imigrācijā. Pastāvīgs un nekad neatgriežas.. Tāpēc viņš mēģināja piezvanīt Dalalai un atklāja, ka viņas numurs nedarbojas un WhatsApp ir slēgts... Šeihs "Asim" krita bezsamaņā un tika pārvests uz slimnīcu, un kamēr viņš bija intensīvās terapijas laikā viņam pienāca tālrunis un sacīja: (Vai nav pienācis laiks tiem, kas ir ticējuši, ka viņu sirdis ir jāpazemo, pieminot Dievu?) Surat Al-Hadid, 16. pants...

Tiklīdz šeihs Asems atveseļojās, viņš bija apņēmības pilns pamest pagātņi un vairs neatgriezties.

Trešais stāsts

Zobena mala

Dr. "Maghrabi", farmaceitu direktors un slimnīcas Kvalitātes nodaļas vadītājs... ir vārds, kas iedveš bijību dvēselēs... Pietiek redzēt viņu ar savu garo augumu, skaļo balsi, emocionālo stabilitāti un viņa augošā pašapziņa, lai pārliecinātos, ka ar vārda krāšņumu pietiek...

Lai gan viņš galvenokārt bija farmaceits, viņš gāja cauri garam izaicinājumu ceļam ar daudziem apstākļiem, no kuriem daži bija profesionāli un citi finansiāli. Viņš ieguva maģistra grādu klīniskajā farmācijā Amerikas Savienotajās Valstīs laikā, kad augstskolas studijas bija reta valūta. farmaceitu rindas. Kopš tā laika viņš ir kļuvis par reģistrētu zīmolu ar daudziem... Akreditācijas un kvalitātes prasību ietvaros nepieciešamie farmaceutiskie kursi...intravenozo šķīdumu kursi (Farmaceutiskie maisījumi – Sterilie Preparāti) Viņam pietiek ar iedod viņiem un paraksta viņu sertifikātus ar viņa parakstu, lai to autentiskumu apstiprinātu visas iestādes, kas nodarbojas ar veselību un kvalitāti... Protams, tie nebija bez maksas, jo visam ir cena, un Dr Maghrabi ir viņa sauklis, ko viņš piegādā. Viņa skolēni vienmēr teica: "Nekas nav par brīvu... visam ir sava cena, un vienīgais, ko Ēģiptē medicīnas izglītība zaudēja, ir bezmaksas izglītība... maksā un tu mācies."

Dr. "Maghrabi" viņa lekciju laikā nevar apspriest. Kvalitātes standarti, kurus viņš formulēja amerikāņu, kanādiešu un austrāliešu stilā, un saskaņā ar tiem izstrādātas politikas un pielietojumi, ir svēti un neaizskarami. Piesakies un nepiesakies jautāt kāpēc?!.. "Tikai māci, lai viņiem būtu pienākums to darīt." .. Ņemot vērā, ka ir stingri un pilnībā aizliegts ierakstīt lekciju vai tās daļu, vai fotografēt tās slaidus, vai lai pasūtītu to pilnībā. Vienīgo reizi, kad uzņēmums viņam lūdza iegādāties zinātnisko materiālu, viņš prasīja simts tūkstošus mārciņu, un, kad iestāde sarunājās ar viņu, ka summa ir liela.. viņš teica: Al-Ghawi pilieni viņa cepure!!!...

Lielākā katastrofa marokānim bija tad, kad uzliesmoja vētra "Covid 19" un bija nepieciešams apmācību kursus vadīt "tiešsaistē", kas lika viņam ar skumjām pārņemtām skumjām nosūtīt daļu kursu saturu par intravenoziem šķīdumiem un apmācību par kvalitātes standartiem uz to studentu e-pastiem, kuri maksāja dubultā kursa vērtību, kas bija saturs, kas bija Viņš uzskata, ka tas ir valsts noslēpums, ko viņš aizsargā tāpat kā viņa bērni, un to nav iespējams iegūt rakstiski, un kurš vēlas nevienam no tiem nav citas izvēles kā izmantot pildspalvu un papīru un manuāli ierakstīt aiz tā.

Veselības ministrijas pārliecība par "Maghrabi" kompetenci lika viņam vadīt pārbaudes komitejas, dažreiz ārpus savas slimnīcas, lai ieviestu kvalitātes standartus slimnīcās. Gadījās, ka "Sayed Sonbati", viens no farmaceitu direktoriem vienā no slimnīcās, mēģināja apmānīt "Maghrabi." Tā neapšaubāmi ir viena no laika zīmēm. Kas tad tas ir? Kurš iedomājas, ka viņš var piemānīt marokāni?!

Cienījamais farmaceits un menedžeris Sayyed Sonbati, kuram galvas vidū bija liela "rozīnīte" un kurš vēlējās ar visu godbijību un padevību veikt lūgšanu grupā, līdz viņa krekla "aste" izlīda no viņa bikses, bija uzzinājis, ka (Cefazolīns, kas ir viens no pirmās paaudzes cefalosporīniem) ir vajadzīgā antibiotika. Lieto 60 minūšu laikā pirms un pēc ķirurģiskas operācijas sākuma infekcijas profilaksei (Profilakse) tīrās un piesārņotās operācijās. Filozofija Infekcijas kontroles mērķis bija ierobežot antibiotiku nekritisku lietošanu, liekot tām zaudēt savu efektivitāti tādu slimību ierobežošanā, kurām nepieciešama noteikta veida antibiotikas, un izraisot rezistenci pret antibiotikām. Mikrobi ir izstrādājuši mehānismus, kas aizsargā tos no antimikrobiālās rezistences.

Tā kā "Cefazolīnam" ir zema cena un neliela peļņas norma, farmācijas direktors domāja par starptautiski apstiprināto antibiotiku protokolu (Vadlīnijas) ieviešanu un "Cefazolin" aizstāšanu ar ceftriaksonu (kas ir trešās paaudzes cefalosporīns) - pēdējais ir augstāks. cenā un ar lielu peļņas normu salīdzinājumā ar pirmo. Šo farmaceita vadītāja domāšanas maiņu neviens nepamanījis un nevienam viņa pārliecībā nekaitēs. Drīzāk tas garantē

milzīgu peļņu. Tomēr "Maghrabi" pamanīja šo manipulāciju protokolā, tāpēc farmaceita direktors atvainojās, sakot, ka ir notikusi kļūda. Magrabi šķita nepārliecināts par kļūdu, taču viņš to nepamanīja kopā ar to. Sajūtot direktora Sayyed Sonbati dievbijību un dievbijību, viņš apmierinājās ar to, ka pievērsa viņa uzmanību pareizai antibiotikai un nepieciešamībai nekavējoties labot protokolu, ko farmaceita direktore solīja.

Farmaceita direktore izdomāja vēl vienu viltību, proti, pacientu kartotēkā ierakstīt "Cefazolīnu" un faktiski dot "Ceftriaksonu" un katram pacientam iegūt divus ārstēšanas papīrus, no kuriem viens tika viltots un uzrādīts kvalitātes kontroles birojā. un kurā tika nepatiesi un nepatiesi ierakstīta protokolā apstiprinātā antibiotika, bet otra bija īsta ar pacientam faktiski ievadīto īsto antibiotiku, kas ir tā, ar kuras palīdzību pacients vai apdrošināšanas sabiedrība tiek saukta pie atbildības.

Magrabi vizītes laikā farmaceita direktors bija visu sagatavojis un apmācījis māsas ideālās atbildes, taču Magrabi bija pietiekami pieredzējis, tāpēc lika māsām atvērt tukšās kastes nodaļās un operācijās. Viņam izrādījās, ka visi tukšie flakoni bija "ceftriaksons", nevis "cefazolīns", kā ierakstīts pacientu lietās, tāpēc viņš lika nosūtījumu. Farmācijas direktors tika izmeklēts un atlaists...

Gadījās, ka kāds no farmaceitiem, skaidrojot kvalitātes standartus, uzdrošinājās ar viņu pārrunāt par bīstamību ģimenēm izlaist medikamentus, kas rakstīti citam lietojumam, nekā norādīts iekšējā lietošanas instrukcijā (Off-label medikamenti), un nepieciešamību viņiem aprobežoties ar universitāšu slimnīcu un specializētu onkoloģijas centru darbības jomu un atstāt šo jautājumu ārsta zināšanām un atbalstošajiem pētījumiem. Viņa sniegtais sava viedokļa pamatojumam ir ārkārtīgi bīstams, jo ārsti ārpus pētniecības un akadēmiskās kopienas nav viens un tas pats pētniecības spēju līmeni un, iespējams, nespēs atšķirt pētniecības žurnālus, to pakāpes un stiprumu, un to, kas tiem ir apstiprināts Scopus datubāzē vai akreditētās izdevniecībās, piemēram, "Elsevier".

Elsevier)” un citi...kas pakļauj pacientu riskam lietot zāles neatbilstošam mērķim tikai tāpēc, ka tās publicētas maksas žurnālā, kas nav zinātniski dokumentēts, un kas vēl vairāk no šāda veida žurnāliem... arī dokumentēti pētījumi var būt pretrunā ar dažiem to rezultātiem par narkotiku un to lietošanu Kurš izšķirs strīdu un kurš tobrīd uzvarēs?!

Pasaule cēlās un neapstājās, un atskanēja doktora “Maghrabi” balss.Šī bija apsūdzība pret cienījamo trūkumu standartu, un kolēģis gandrīz tika izraidīts, ja vien daži kolēģi neiejauktos, lai viņu paturētu. klusējošs.

Šī kolēģa veiksmē nebija labāka kā citam farmaceitam, kurš, braucot pa departamentiem, jautāja “Maghrabi” par iespējamību uzlīmēt etiķetes “zālēm, kas ir līdzīgas pēc izskata un izrunas (LASA medikamenti)” un nodrošināt nepārtrauktu un atjauninātu informāciju. saraksti, kas jāliek aptiekā, uz mūsu galdiem un iekštīklā slimnīcas iekšienē un citas tam līdzīgas lietas.Divkārsa piepūle ar medikamentu skaita pieaugumu un dažādām koncentrācijām Risinājums ir vienkāršs, proti, izdarīt spiedienu par farmācijas iestādi ar nepieciešamību likt uzņēmumiem mainīt iepakojumu pēc izskata vai izrunas līdzīgām zālēm un nelicencēt jaunas zāles, kuru uzņēmumi neievēro šīs kontroles un prasības, un līdz ar to jautājums tiek legalizēts no saknēm. . Ārsts ir kļuvis traks." "Maghrabi" un viņa dusmas šoreiz nebija par pārrunām ar kolēģi un ieteikumu sniegšanu. Drīzāk, kas bija sliktāks, sliktāks un lielākā tragēdija "Maghrabi" vārdnīcā bija tā, ka viens no farmaceiti runāja ar viņu, kamēr viņš sēdēja un vismaz nepacēlās, lai sveicinātu, kad viņš gāja garām.Tāpēc viņš nometa malā visu kolēģa teikto un sacīja viņam: Vai tu esi pieradis... Vai tās ir tavas mājas, ar kurām runāt. kāds, kurš ir vecāks par tevi, kamēr tu sēdi?!! Kolēģa atbildi “Maghrabi” dvēselei bija grūtāk izturēt, jo viņš viņam sacīja: Vai kompanjoni to izdarīja pravietim, lai Dievs viņu svētī un dod Viņam miers?!!Pēc Anasa pilnvaras viņš teica: Viņiem nebija neviena mīļāka par Dieva Vēstnesi, lai Dievs viņu svētī un dod viņam mieru, un, viņu ieraudzījuši, viņi necēlās, jo zināja no viņa naida pret to.

Stāsta Al-Tirmidhi (2754) un autentiskumu Al-Albani apstiprināja "Sahih Al-Tirmidhi"... Stāsta, ka "Maghrabi" smagi saslima un viņam paaugstinājās asinsspiediens. Viņš bija tas, kurš mēdza paaugstināt asinis. citu cilvēku spiedienu un vienmēr uzturēja savu asinsspiedienu un cukura līmeni asinīs ideālu visu mūžu. Runāja, ka viņš maldījās un pārtrauca strādāt, līdz bija pabeidzis darbu. Šis ir farmaceits, kurš izdarīja šo šausmīgo darbību.

Par "Maghrabi" tiek stāstīts, ka viņš regulāri spēlēja Umrah Ramadānā, un viņa Umra ilga apmēram divas nedēļas, kuru laikā viņš ne mirkli nepameta Haramu. farmaceitiem, līdz viņš atgriezās, neatkarīgi no attaisnojuma, līdz brīdim, kad viens no farmaceitiem gribēja apciemot savu slimo māti laukos."Marokāņa" atbilde bija izšķiroša un skaidra: Tas ir stingri aizliegts, kamēr viņš neatgriežas no Umras, pretējā gadījumā viņš jāiet prom... Farmaceits atradās starp diviem ugunsgrēkiem: apciemot māti vai pazaudēt darbu... un māte nomira, pirms farmaceits pieņēma lēmumu un viņu apbēdināja viņas zaudējums.

Likās, ka Dievam riebās satikt marokāni. Pēc viņa ierašanās Džidā un ceļā uz Mekas Lielo mošeju automašīna, kurā atradās viņš un viņa ģimene, apgāzās, un viņi gandrīz zaudēja dzīvību un visi tika nogalināti automašīnā, kas atradās. gatavojās eksplodēt, viņa jaunākā meita nebija pamodusies un atvēra viņai blakus durvis.

"Maghrabi" privātajā dzīvē bija nomocīts ar iekāres pilnu sievu.Lai gan viņi bija precējušies ilgu laiku, viņa nejutās seksuāli apmierināta ar savu vīru, kas viņam sagādāja daudz nepatikšanas... "Maghrabi" centās kontrolēt viņas vēlmi pēc šķiršanās, samaksājot lielo naudas summu, ko viņš saņēma.Apmainā pret palikšanu un viņa ģimenes saglabāšanu, kas sastāv no divām meitenēm, kuras joprojām mācās universitātē...un pieverot acis uz viņas pastāvīgiem apvainojumiem viņa vīrišķībai. ..un vienu reizi sievai draudēja viņu publiski atmaskot un doties uz viņa darba vietu, ja viņš no viņas nešķirsies un nedos viņai tiesības...

“Siham”, Magrabi sieva, sociālajā tīklā Facebook bija iepazinusies ar “Huseinu”, jaunu vīrieti, un pārbaudījusi viņa vīrišķību video, pirms viņa spēra šķirties...

Beidzot “Siham” saņēma šķiršanās dokumentus, kā arī dzīvoklis un “Maghrabi” bankas atlikums, kā arī abas viņas aizbildnībā esošās meitenes. “Maghrabi” pilnībā pakļāvās viņai, baidoties no skandāla, kas varētu sagraut viņa stāvokli. ko viņš bija būvējis daudzus gadus.

“Siham” noteica, ka viņas laulības līgumā ar “Huseinu” ir iekļauta liela summa “simts tūkstoši mārciņu” apmaiņā pret viņu atbrīvošanu no visiem citiem kāzu izdevumiem un ka viņš dzīvos kopā ar viņu tajā pašā greznajā dzīvoklī, kur “Maghrabi”. bija izveidojusi, kas mudināja “Huseinu” nekavējoties pieņemt. Viņas motīvs bija pilnīga kontrole pār laulības likteni, jo viņa bija sieviete, kurai tuvojās piecdesmit gadi un, iespējams, nebūtu kārdinājuma turpināt laulības dzīvi ar jaunu vīrieti ilgu laiku jaunāks par viņu, tāpēc viņa izmantoja lielo sēžamvietu kā garantiju nesaskaņu brīžos.

Nepagāja ilgs laiks, kad Sihams piezvanīja Magribi, lai viņai palīdzētu, jo viņa atklāja, ka Huseins ir precējies ar citu sievieti un ka viņš apzināti apvairo viņu, lai piespiestu viņu pieprasīt šķiršanos un atteikties no atmaksātās algas, un zem ēkas starp viņiem izcēlās liels kautiņš, un viņi devās uz policijas iecirkni.

“Maghrabi” juta, ka liktenis viņai ir atriebis, un viņš gribēja izrādīt viņas smīnēšanu un atstāt likteņa varā... bet viņam prātā iešāvās doma: kāpēc gan neiejaukties, lai izbeigtu šo jautājumu?! Tad viņš šķiet sirsnīgs un ir pietiekami ticis galā ar šo pieredzi un ir apzinājies, cik lielā mērā viņa dzīvoja, un atšķirību starp to un to, kurā viņa ir iekritusi.

“Maghrabi” apstiprināja šo sev izteikto viedokli un steidzās uz policijas iecirkni ar savu vecāko advokātu un noslēdza izlīgumu apmaiņā pret to, ka “Huseins” samaksāja visas Siham nodevas un atbrīvo viņu, lai novērstu tiesas prāvas un tiesas. “Huseins ” bija panikā, baidoties no Magrabi un viņa

advokāta draudiem par lietām un informējot savu otru sievu. Un atbalstīt viņu šķiršanās pieteikuma iesniegšanai, ja viņa arī vēlas.

“Huseins” to izpildīja un samaksāja visu summu, un “Sihams” izšķīrās, un “Maghrabi” domāja, ka Džamila turpmāk dos viņam virsroku pār viņu...

"Sihams" vēlējās atgriezties Marokā vēlreiz, bet "Maghrabi" juta, ka viņa lepnums ir uzvarēts un liela plaša viņā neļauj viņam atgriezties.

“Siham” nolēma aizlūgt pie sava sievastēva, marokāņu tēva, kurš bija vecs vīrs, par atgriešanos, un viņai agrāk vienmēr bija bijušas problēmas ar viņu, taču nekur nebija iespējams doties pie viņa. kā viņam bija vārds ar savu dēlu, uz kuru nekad netiks atbildēts.

Tēvs sēdēja un klausījās dēla bijušajā sievā un viņas vēlmē atgriezties un ka viņa bija kļūdījusies: "Ak, mans dievs, piedodiet." Un ka viņas atgriešanās mērķis bija atkal apvienot ģimeni... Bet mani pārsteidza tēva reakcija, kurš bija mierīgs un klausījās ne vārda nesakot..Tēvs teica:Nē.Jārunā par ģimenes atkalapvienošanos.Esmu izvēlējusies savam dēlam piemērotu sievu un viņš drīz apprecēsies.

Sihams kļuva traks un kļuva kā tīgerene: viņa kļiedza, ka nevar...

Tēvs teica, un miers viņu nepameta: Kāds ir iebildums?! Es parūpēšos par visiem izdevumiem, un mans dēls ir "pasaules ārsts".

Sihams teica: Tu nevarēsi...tavs dēls nespēj būt vīrietis...ar mani vai ar kādu citu...saproti?!

Tēvs bija dziļi apbēdināts par savu dēlu, un viņš bija paralizēts no bēdām un skumjām, un Sihams savās privātajās sesijās lielījās, ka viņa izraisīja viņa nāvi.

“Maghrabi” beigās novājinājās un baidījās no viņas turpmākās šantāžas, atmaskojot viņu, tāpēc viņš atdeva viņu savai sievai, un šeit “Sihams” atrada iespēju piespiest viņu atdot viņai mantojumu no tēva, sakot: “Tu esi. tērētājs, un nauda beigās aiziet abām meitenēm par laulībām!!..

"Maghrabi" atdeva savu mantojumu Siham, un viņš juta, ka viņa viņu vairs nenodos. Tajā pašā laikā Siham sāka meklēt jaunu vīru, kas viņu apmierinātu seksuāli, līdz atrada jaunu sportistu "Moawad" ar kuru viņa satika sporta zālē, nodarbojas ar vieglatlētiku. Pēc mēneša no telefona zvaniem un intīmām ziņām viņa sāka stāstīt "Maghrabi", ka viņa vairs nevar šādi dzīvot un ka viņa ir sieva un viņai ir likumīgas tiesības un sieviete vajadzības, kas netika apmierinātas... "Maghrabi" bija pārsteigts par viņas vārdiem un to, ka nekas neapmierinās šo sievieti, lai atteiktos no savām kaprīzēm, tāpēc viņš klusi, bez trokšņa, izšķīrās no viņas un atkal izgāja no mājas, lai "Mawad" ieietu kopā ar likumīgs un atlikts līgums "divsimt tūkstošu mārciņu" apmērā... Šoreiz šķiet, ka "Sihamu" šoreiz nodeva intuīcija un pievīla vīrieša šķietamais fiziskais spēks, tāpēc viņa nesaņēma viņu apmierinošu priekšnesumu "ieejas naktī", un, neskatoties uz viņas biežajām prasībām, lai viņš būtu tiešs un nepārtraukts, viņš sāka. Viņš izvairījās no viņas ar saukstēšanos, kolikām un smagu caureju, līdz viņai viņš apnika, tāpēc viņš uz nedēļām atstāja māju un izslēdza viņa telefonu, tāpēc viņa sāka draudēt viņam ar pretreakciju un ka viņam ir jāšķiras no viņas un jāpiešķir viņai visas tiesības.

Moavadam nebija iespējams samaksāt šo lielo summu, un viņam nebija saprātīgi pārdot savas mātes māju, lai atmaksātu šo nabaga veco sievieti, tāpēc viņš izdomāja ļaunprātīgu triku, kas liktu viņai atteikties no visām savām tiesībām. un pat rāpot viņai kājās, un viņš varētu arī prasīt naudu no viņas..

Sihams kādu rītu atrada vīrieti, kurš klauvē pie viņas durvīm, tāpēc viņa tās atvēra un jautāja: Ko tu gribi?!

Viņš teica: Es esmu Musāds, Moavada draugs, un viņš mani sūtīja, lai ar jums visu noskaidrotu.

"Sihams" sacīja, spriežot: Vai tavs draugs sakārtoja naudu vai arī viņš plāno atgriezties?! Viņa smeļoties sacīja: Pasakiet viņam, ka es nepieņemšu neko mazāku par divsimt zirgspēku ātrumu, vai arī viņš maksās divsimt tūkstošus mārciņu, kamēr viņš neapzinās savu situāciju.

“Siham” bija pārsteigts, ka Musāds viņai uzbrūk un mēģināja saplēst viņas drēbes, un pēkšņi vietā ieradās policija, tāpēc “Musaad” viņiem atvērās un “Siham” mēģināja salikt viņas saplēstās drēbes, zvērējot, ka viņa to nedara. zini viņu..

Pēc ziņojuma iesniegšanas policijai par Sihamu, viņas izvēle bija “Mavada”, vai nu samaksāt viņam divsimt tūkstošus mārciņu un uzrakstīt viņam izlīgumu par kavēšanos, vai arī iesniegt pret viņu tiesā lietu par laulības pārkāpšanu.

“Sihams” nesekmīgi mēģināja just līdzī “Moavadam”, un viņa metās viņam pie kājām, raudot, lai viņš apžēlojas par viņu un viņas meitām piemeklēto kaunu. Šeit Moavads viņu paverdzināja un lika rakstīt. iepriekšēja atbrīvošanu un nosūtīja trastu divsimt tūkstošu mārciņu apmērā, lai nodrošinātu, ka viņa nevajdz viņu un nesagādās viņam nekādas nepatīkšanas.

"Siham" pameta policijas iecirkni un bija sev apsolījusi nekad neatgriezties uz šī ceļa un uz visiem laikiem ierobežot savas vēlmes, viņa raudādama zvanīja marokānim, lai viņš nekavējoties nāktu pie viņas.

"Marokānis" atbildēja ārkārtīgi dusmās: "Man tagad nav laika jums." Viņš nekavējoties nolika klausuli.

“Sihams” domāja, ka kāds “Maghrabi” ir pastāstījis, kas ar viņu šoreiz noticis, tāpēc viņa sāka raudāt no rūgtuma, nicinot sevi, lūdzot Dievu, lai viņš aizsargā viņas godu, un apsolvīja Viņam, Visvarenajam, cienīt viņu. mājas un viņas meitas.

Magrabi tobrīd bija ārkārtīgi dusmīgs, jo atklāja, ka viens no viņa intravenozo šķidrumu nodaļas farmaceitiem vairāk nekā pirms gada laboratorijā nebija veicis testu ar pirkstu galiem, izmantojot agara plates, kas ir svarīgs tests, lai noteiktu farmaceita apņemšanās veikt sterilizācijas procedūras sagatavošanās laikā, un Magrabi neaizgāja.No darba līdz nosūtīja farmaceitu un viņa vadītāju uz izmeklēšanu, šo nolaidību raksturojot kā smagu noziegumu!!..

Tiklīdz "Maghrabi" aizgāja no darba, viņš atcerējās Siham aicinājumu, tāpēc viņš viņai atzvanīja, un viņa satraukti atbildēja: Lūdzu, nekavējoties nāc, un es Dieva priekšā apsolu, ka būšu tavs vergs, nevis tikai sieva.

"Maghrabi" bija pārsteigts par viņas sarunu, kas viņam nebija pazīstama, un viņš iekāpa savā automašīnā, pa ceļam pie viņas, nesot rokās lielu kūku meitām, kuras aicināja viņu steigties ar savu klātbūtni...

Ceturtais stāsts

Likteņa gēni

Bilal Al-Arnaouti sēdēja un šķirstīja savu senču papīrus, kas tika nodoti no paaudzes paaudzē... un atcerējās viņu atmiņas par albāņu kopienu, kas kādreiz dzīvoja Ēģiptē...

Stāsts sākās ar Itālijas okupāciju Albānijā 1939. gadā mūsu ēras karaļa Ahmeda Zogu, Skender Bega III jeb Ahmeda Mukhtara Beja Zogulli valdīšanas laikā. Agrāk Zogu bija Albānijas premjerministrs, pēc tam tās prezidents, pēc tam karalis un armija. maršals arī!! 1929. gadā pēc mūsu ēras, sekojot Ataturka pēdām Turcijā, viņš pārtrauca islāma likumu ieviešanu, aizliedza hidžābu un izmantoja Šveices civillikumus. Viņš tika pakļauts vairākiem slepkavības gadījumiem un izdzīvoja, no kuriem smieklīgākais notika 1931. gada 21. februārī. , kad viņš apmeklēja Vīnes operu. Kur viņš pats sadūrās ar uzbrucējiem un apmainījās ar tiem uguni unikālā precedentā mūsdienu vēsturē. Zogo tuvināšanās ar Itāliju politika un savas valsts važās ar tās labā uzkrātajiem parādiem lika viņam zaudēt savas valsts lēmumu pieņemšanas neatkarību un beigās pat viņa troni, jo Musolīni izmantoja Albānijas nespēju maksāt aizdevuma procentus asociācijai. Albānijas ekonomiskā attīstība ir iegansts, lai tai uzspiestu skarus nosacījumus, tostarp Itālijas militārās ietekmes paplašināšanai galvaspilsētā Tirānā un itāļu valodas mācīšanai. Zogo mēģināja pagriezt muguru šīm prasībām, racionalizēt savas valsts budžetu un samazināt Itālijas ietekmi, atsakoties no Itālijas militāro padomnieku pakalpojumiem un nacionalizējot Itālijas Romas katoļu skolas, un vērsās pret Franciju un Vāciju... bet tas bija pārāk aizkavējās šādiem neatkarīgiem soļiem, tāpēc Musolīni armijas ātri iebruka Albānijā un nonāca Itālijas karaļa Viktora Emanuela III pakļautībā.

Karalis Zogo nolēma meklēt patvērumu Londonā, cenšoties tur izveidot "trimdas" valdību, kā arī pretoties itāļu okupantam no turienes, taču Lielbritānija, bažījoties par attiecībām ar Itāliju, noteica viņam aizliegumu praktizēt. jebkāda politiska darbība... pēc Itālijas sakāves Otrajā pasaules

karā un tās izstāšanās. No Albānijas situācija pasliktinājās un kļuva sarežģītāka, jo sākās pilsoņu karš un ar Albānijas komunistisko partiju saistītie spēki pārņēma valdības grožus valstī, un tad tika pasludināta Albānijas Tautas Republika... Karalis Zogu uzskatīja, ka Rietumi viņu neatbalstīs viņa lietā, jo īpaši tādēļ, ka pieaug albāņu bēgļu viļņi no politiķu un militārpersonu vidus un viņa nespēja to ieguldīt veidojot spēkus, lai atjaunotu savu karalisko varu, jo trūka nepieciešamā finansiālā atbalsta un nebija starptautisku atbalstītāju, kas viņu atbalstītu, tāpēc viņš nolēma virzīties uz austrumiem, konkrēti uz Ēģipti... Tas ir tāpēc, ka Ēģipte ir pārstāvēta karaļa Faruka persona, kuram ir albāņu saknes un kurš ir pazīstams ar savu spēcīgo naidīgumu pret komunismu. Viņš būs vislabākais atbalsts viņa lietā, un viņa tēvs karalis Fuads nebija tālu no Albānijas, bet bija uz robežas pārvaldīt to ar Osmaņu atbalstu pirms Ēģiptes, ja nebūtu bijusi Krievijas opozīcija. Turklāt Faruks centās īstenot sava tēva karaļa Fuada sapni par vadību arābu pasaulē. Un islāmu, ko var izmantot, lai izveidotu armiju bēgļi ar ēģiptiešu palīdzību, lai atbrīvotu Albāniju no komunistu varas. Patiešām, Zogu un viņa ģimeni oficiāli uzņēma 1946. gada 23. februārī, un Ēģipte nebija atzinusi Albānijas Tautas Republiku. Faruks arī norādīja, ka palīdzība albāņu bēgļiem Itālijas nometnes caur princi Omaru Ibrahimu un caur Teodoru Pašu grieķu nometnēs. Arābu armiju sakāve Palestīnas karā 1948. gadā iznīcināja visus Zogu sapņus, jo Faruks pēc tam izrādīja nevēlēšanos runāt ar Zogu par jebkādiem politiskiem projektiem. Ar revolūciju 1952. gada 23. jūlijā jaunā politiskā autoritāte sāka izrādīt nevēlamu karaļa "Zogu" klātbūtni Ēģiptē, apsūdzot viņu par ieroču pārdošanu Izraēlai saskaņā ar toreizējo Ēģiptes laikrakstu ziņām, un sāka savilkt cilpu ap viņu. . Viņš divas reizes bez rezultātiem nosūtīja prezidentu Mohamedam Naguibam, un lieta sasniedza punktu, kad varas iestādes veica kratīšanu viņa rezidencē, tāpēc viņš aizlūdza. Sīrijas prezidents Šukri al Kuvatli lūdza Gamalu Abdel Naseru atvieglot viņa izceļošanu no Ēģiptes, kas ir kas patiesībā notika, kad viņš 1955. gadā pārcēlās uz Parīzi un tur nomira 1961. gadā. No papīriem un Zogo attēliem Ēģiptē Bilals devās pāršķirstīt dokumentus. uz Ēģipti kā politisks bēglis un dzīvoja bēgļu nometnē Qashlaq, Ēģiptes armija, kas ir saistīta ar "Mabaret Muhammad Ali", un pēc tam viņa

apgādībā tika nodota Fondu ministrija. Viņam ir personas apliecība no "Palīdzības komitejas Pārvietotie musulmaņi" Nr. 104 1947. gada 7. decembrī. Viņš piedalījās Palestīnas karā un ar pēdējiem ēģiptiešu spēkiem atgriezās no Betlēmes 1949. gada 1. maijā. Viņam tika piešķirta Arābu Augstākās padomes goda zīme par svēto džihādu. Vara Palestīnā mūsu ēras 1950. gada 2. decembrī. Viņa dokumentu derīguma termiņš beidzās pēc viņa lūguma Ēģiptes Iekšlietu ministrijas Pasu un pilsonības departamentā mūsu ēras 1953. gadā. Atļauja viņam pastāvīgi uzturēties Ēģiptē līdz viņa valsts atbrīvošanai un vīza. par papīriem, lūdzot Vispārējās drošības atzinumu par izturēšanos pret viņu kā politisko bēgli un sešu mēnešu uzturēšanās atļaujas piešķiršanu (viņa papīrus sniedzam uzziņai)...

Vai Ragebam izdevās palikt Ēģiptē un vai viņa dalība Palestīnas karā attaisnojās?! Bilals tiešām nezina, kas notika pēc tam?! Viņš arī nezina iemeslu, kādēļ šie papīri vispār bija starp viņa ģimenes dokumentiem... bet viņš zina tikai to, ka viņš bija visnozēlojamākā filiāle. Albāņu kopiena Ēģiptē, jo viņa vectēvs izvēlējās apmesties uz dzīvi laukos. Apstrādājot zemes gabalu un lielāko daļu laika uzturoties sūfiju nošķirtībā vienā no ciema mošejām, Bilals uzskatīja, ka viņš ir mantojis lielu daļu neveiksmes, nelaime, posts un bezpalīdzība, ko viņš cieta no saviem senčiem, kuri izvēlējās palikt, kad bija iespējams doties prom.

"Mukhtar" bija viens no tiem, kas pameta ciematu un apmetās uz dzīvi Kairā. Profesionālo dzīvi viņš sāka agri, būdams Farmācijas fakultātes students. Viņam gadījās nokavēts "farmakoloģijas" praktiskais eksāmens, jo viņam bija pārdeva lielu "cāļu" darījumu vienam no saviem klientiem, un tas nebija viņa "narkotiku" praktiskais eksāmens. Labi paveicās, viņš nebija iegājis lopu grupu. Eksāmena datums sakrita ar tirgus dienu un tirdziņš "Mukhtar's" neapšaubāmi bija svarīgāks un svētāks. Skolēni bija pārsteigti par "Mukhtara" izturēšanos pret eksāmeni un vienaldzību...bet "Mukhtar" bija filozofija, ka "Viss sanāk." "Gudrākais cilvēks ir tas, kurš agri ceļ sevi", un "eksāmeni nāk un iet." Attiecībā uz darījumiem: "Ja viņi iet, viņi nenāks." Mukhtars absolvēja tāpat kā viņa vienaudži tajā pašā gadā, taču viņš bija sagatavotāks par viņiem, jo viņš atvēra lielu aptieku

vismodernākajos Kairas rajonos. Papildus tam, ka turpināja savu darbību mājputnu un dzīvnieku fermās...

Piektdiena ir diena, ko Mukhtars parasti pavada savā ciemā, un pēc draudzes lūgšanas viņš sēž kopā ar savu bērnības draugu Bilalu, lai runātu ar viņu un klausītos viņa ārkārtīgi nomācošo filozofiju, taču viņam tā tik un tā patika un klausījās. Ļoti rūpējies par tā saturu. Šodien viņš apsēdās blakus Bilalam, un pēdējais sāka viņam teikt, it kā jokojot:

- Daudzas reizes man liekas, ka gēni nav mūsu senču ārējo īpašību pārnešana izskata vai slimības ziņā, bet gan bieži vien mēs mantojam viņu likteni, soļu smagumu un pat likteņa rīcību ar viņiem... Kad Es pārdomāju sava tēva un vectēva dzīvi, es atrodu vienas un tās pašas detaļas ar dažādiem vārdiem. Mans vectēvs bija zemnieks, kurš nemēdās. Lai kaut kā riskētu, viņš palika tāds, kāds bija, nekustoties. , mans tēvs palika ticīgs šim darbam un tam, ka tā bija viņa vienīgā cīņa. Mana vectēva tēvs bija nopircis ierobežotas zemes platības, kuras man bija mantojis mans vectēvs, un viņš palika par to atbildīgs kopā ar saviem brāļiem, kuri devās uz visām pasaules daļām. pasaule, ieskaitot mūsu sākotnējās mājas Albānijā, kamēr viņš palika tāds, kāds bija. Nekustīgs...

Kad es atskatos atpakaļ, es redzu savu māti, "mana tēva māti", sēžam, un Dievs pārbaudīja viņu ar invaliditāti, tāpēc viņa bija pacietīga, un mans vectēvs par viņu rūpējās, nedomājot par citu laulību. Atbildības uzņemšanās bija mūsu iezīme. ģimene. Asinis tecēja caur ķermeni. Un kad Dievs pārbaudīja manu tēvu attiecībā uz manu brāli es viņu atradu. Viņš dara to pašu..

Muhtars sacīja: Kas tev traucēja sacelties, Bilal?

Bilals teica: Kurš tev teica, ka es neesmu dumpojis?! Es ik dienas dumpojos pret savu senču rutīnu, kas man pilnībā tika nodota bez manas gribas. Pēc gadiem ilgas dumpošanās es atklāju, ka manas kājas ved mani uz nulles punktu, un es atgriežos pie ierobežojumiem pret savu gribu. , un es nepakustīnu ne pirkstu, lai mainītu savu realitāti, kas man riebjas, bet man

nav nekāda palīga to mainīt vai teikt, ka esmu tai padevusies, vai ka tā ir ģenētika. Tā slēpjas mūsos un neizbēgami tiek nodota tālāk. tiklīdz pienāk pēkšņi likteņi, šo gēnu mehānismi sāk gatavot mūs pieņemt to, ko viņa vēlas, nevis to, ko mēs vēlamies. Kur ir tas, kas bija manī iekšā, ko es biju apņēmības pilns darīt?!... Kur tas pazuda?! Un kāpēc tas iztvaikojis?! ..Kāpēc mani sapņi mani pameta?!..

Muhtars teica: Nomierinies, Bilal...dzīve nav nemaz tik slikta!!

Bilals teica, it kā nebūtu dzirdējis savu draugu: Kāpēc tu saki, ka mēs veidojam savu nākotni, ja reliģija mums saka, ka mēs varam brīvi izvēlēties?! Vai zini, mans brāli, ko es esmu sasniedzis?!

Muhtars sacīja: Ko tu esi izdomājis, mans draugs, filozofs, kuru es mīlu Dieva dēļ?!!

"Bilal" teica: Es ilgi meklēju atbildi uz savu jautājumu: Vai mēs esam tie paši likteņi, kas mūs vieno ar mūsu senčiem, vai arī mēs un mūsu senči esam viena lieta?!Un viss ir tas, ka tikai randiņi mainīt?!!

Mukhtars teica: Ko tu saki?!... Man liekas, ka tu šodien esi maldīgāks nekā parasti!!

Bilals sacīja, kad viņš sāka kaut nedaudz atgūt samaņu: Neuztraucieties

Muhtars sacīja, jūtot žēlumu pret savu draugu: "Es esmu kļuvis vairāk uztraucies par jums, un es nevaru atrast nekādu attaisnojumu tam, ko jūs darāt ar sevi."

"Bilal" pilnīgā padevībā teica: Mūsu psiholoģiskās cīņas neapstājas... Vai jūs domājat, ka es nemēģināju aizbēgt no domāšanas un uz laiku to atmet un neuzvert dzīves cīņas nopietni?!... Es mēģināja atkārtoti un atklāja, ka to nomāc rūgtums kā žults.

Muhtars teica: Neskatoties uz to visu... ņemiet mieru un mēģiniet gulēt, bet pirms tam... paskaidrojiet man, ko tas nozīmē, ka "mēs un mūsu senči esam viena lieta." Es nekad nesapratu, ko jūs domājat ar šo frāzi? !!

Bilals teica: Atstāj mani tagad... Man vajag pavadīt laiku vienatnē ar sevi līdz rītam...

Kad pienāca nākamā piektdiena, Mukhtars uzstāja uz savu jautājumu, sakot:

-Vai tu vēl atceries sarunu pagājušajā piektdienā un kas mani atturēja tavos vārdos?!

"Bilal" nopietni sacīja: Īsumā problēma ir tāda, ka mūsu senči, iespējams, mums ir devuši savus dzīvības gēnus ar noteiktiem slēptiem un īpašiem mehānismiem, un viņi seko mums, lai kur mēs dotos, un noteiktos apstākļos pieņem lēmumus mūsu vietā. senču lāsts vai mazāki likteņi, kas nepamet mūsu ķermeņus, tāpat kā pašreizējās paaudzes manto hronisku un iedzimtu slimību gēnus no saviem tēviem un vectēviem... vai jūs neatrodāt Eiropas karaliskās ģimenes, kas manto "hemofīliju" visās to dažādajās desmitgadēs (skat. Pārdomas starp zinātņi, reliģiju un civilizāciju)?!!.. Ir arī ģimenes, kas manto glēvulību, ģimenes, kuras manto piesardzību, un ģimenes, kas manto piedzīvojumus, un tie visi ir gēni, kas mīt mūsos, lai zināmā mērā..

Mukhtar teica: Attiecībā uz hroniskām un iedzimtām slimībām dažas ir neizbēgamas, un dažas ir vairāk iespējamās.

Bilals teica: Es tev piekrītu, un tā ir atšķirība starp iedzimtajiem gēniem un dzīves nolemtajiem gēniem, ko es domāju un neizbēgamību, manuprāt.Vai zini, ka mēs un mūsu senči atrodas nepārtrauktā dzīves ciklā?!.. .

Muhtars izbrīnīts sacīja, galvu pagriezis: Ko tu ar to domā, brāli?! Mans prāts ir sajaukts ar tevi, un es domāju, ka es tūlīt pazaudēšu to, kas no tā paliek pāri...

Bilals pilnīgā mierā un klusumā teica: Tu, es, mans vectēvs un tavs vectēvs esam atjaunoti attēli no vienotas informācijas kases, kas virza mūsu dzīves gēnus tā, no kā mēs visi neatkāpjami, izņemot dažas vienkāršas detaļas, piemēram, atšķirības. laikā un ārējos apstākļos...bet tas, kā mēs kārtojam savas lietas un tiekam galā ar dzīves izaicinājumiem, paliek pilnīgi tas pats,

pat ja šķiet. Mūsu likteņi dažkārt atšķiras...vai jūs nedzirdat, ko teica vecmāmiņa viņas mazais mazdēls, kad viņš drupināja maizi, ka viņš pēc izskata un uzvedības līdzinājās savam tēvam, kad viņš bija viņa vecumā, pat ar vienkāršiem apvainojumiem? Un dažreiz viņas atmiņa atsauc atmiņā atmiņas par viņas tēvu, kurš tāpat risināja problēmu kā savulaik viņas mazais mazdēls, slavējot sakāmvārdu, kas saka: "Kas ir līdzīgs viņam?" Viņš nedarīja pāri savam tēvam." (Sk. Salamana pamācību grāmatu)...

Tad "Bilal" turpināja teikt: Vienkārši sakot, jūs esat sava tēva un vectēva mantinieks visā, un jūsu ģimenes ceļš turpinās ar tām pašām detaļām. Jūsu vectēvs patiesībā nav miris. Ir tikai tas, ka viņa ķermenis ir beidzies, bet viņa dvēsele paliek, kas nes viņa liktenīgos gēnus, lai pārietu uz jaunu ķermeni, kas esi tu un no tevis tas kustas. Par savu jaundzimušo un tā tālāk... Tavi vecvecāki ir dzīvi ar tevi un tu esi dzīvs ar tavi mazbērni. Tas ir viss...Vai tu tagad saproti manu nozīmi?!!

Muhtars teica: Atklāti sakot, es līdz galam nesapratu, ko teicu?!!

Bilals teica: Paskatieties, piemēram, uz konservatīvajām ģimenēm. Jūs atradīsiet dēla strīdus ar viņa konservatīvo tēvu, kurš ir naidīgs pret modernitāti un mūsdienīgumu. Jūs atklāsiet, ka tie ir tieši tēva strīdi pagātnē ar tēvu un vectēvu. , un tie būs arī dēla vai mazdēla strīdi nākotnē ar saviem bērniem un mazbērniem. Naidīt visu jauno un moderno un baidīties no tā ir īpašība, kas vieno šo ģimeni. To organizē gēns, kas ar to turpinās. No otras puses, paskatieties uz ģimenēm, kuras raugās uz moderno tendenci un atdarina to, un atrodiet savās asinīs atjaunotnes gēnu. Vectēvs valkāja "Charleston" bikses un atvēra kreklu, lai parādītu krūšu muskuļus un ķēdi. apņēma kaklu.. Un dēls pēc viņa valkāja džinsus un nēsāja mobilo telefonu, kad viņš bija... "Ar to un to." Un mazdēls pēc viņiem valkāja bikses, kas nogrieztas katrā pusē, maciņš vienā rokā , bet otrā - iPhone. Mūsdienības gēni vajā ģimeni un mudina pieņemt visu, kas ir jauns un, iespējams, arī neparasts.

Abos piemēros ķermeņi tika mainīti, un dzīvības noteiktie gēni turpināja pārvaldīt, kontrolēt un vadīt. Ikviens, kurš atkāpās no noteikumiem no abām ģimenēm un viņa ķermenis bija novecojis kādas problēmas vai cita iemesla dēļ, atgriezās, lai pabeigtu visu. viņam pietrūka jaunā ķermeņa, lai pabeigtu noteiktu periodu ar ģenētisku gribu, kas liek viņam iet pa ceļu, kuru viņš nepabeidza, un, ja viņš to pabeidza, viņš atstāja ķermeni. Dzīve ir agra...tāpēc jūs atrodat vecumu kas iet agri, un vecumi, kas turpina pagarināties ilgu laiku. Pirmie īsie vecumi bija atlikušā pagarinātā dzīves daļa, kas bija pirms tiem.

Starp ģimenēm ir tādi, kas ir tendēti uz piedzīvojumiem.Paskatieties uz sevi.. Vai esat pirmais savā ģimenē, kas uzdrošinās nopelnīt naudu?!!.. Protams, ka nē.. Jūsu tēvs darīja to pašu un jūsu vectēvs un vectēvs vectēvs.. Tie ir tavi ģimenes gēni, kas plūst cauri tavām asinīm un ved pa tavas ģimenes vēstures ceļu.Viss viņa rīcībā.

Un paskaties uz manu ģimeni,kura ir noraizējusies un baidās kuģot nezināmajā.Kopš mans vectēvs ieradās kopā ar karali Zogu,viņš ir bijis noslēpums.Tā mēs ar tēvu gājām pēc viņiem.Pat kad onkulis mēģināja aizbraukt uz Albānija, viņš saskārās ar identifikācijas dokumentu nozaudēšanas problēmu. Viņš atkal atgriezās Ēģiptē un nepameta to, un viņš sēdēja blakus manam tēvam un nemēģināja vēlreiz.. Tie ir fatālisma gēni, mans dārgais, kas tev pielīp. un tu nevari no tiem izbēgt.. Tāds ir tavs un tavas ģimenes liktenis uz mūžību..

Muhtars teica: Vai tas, ko jūs sakāt, nav pretrunā ar reliģiju?!!

Bilals asi sacīja: Ak, dārgais, šī ir saglabātā tablete. Katrā no mums ir iepriekš noteikti gēni, kas nepazūd, kā viena dvēsele. Ķermeņi un laiki mainās, bet īpašības, būtība un veids, kā rīkoties ar lietām, paliek. . Likteņi ir īstenoti kopš mūsu radīšanas, tieši tā, kā tie bija norādīti planšetdatorā. Paaudze pēc paaudzes nav bez nelielām izmaiņām, un dažreiz mēs atgriezāties citos ķermeņos, lai pabeigtu to, kas mums bija liegts darīt pēc mūsu ķermeņa iegūšanas vecs...

Šī bija pēdējā Mukhtara un Bilala tikšanās, jo pēdējais kādu dienu pazuda no ciema, neatgriezies. Mukhtarū pārsteidza sludinājumi Facebook par garīgo dziednieku un visu slimību dziednieku ar slēptām spējām Bilal Al-Arnaouti. Viņš smējās un doma: Vai Bilala senču gēni arī viņam izvēlējās šo ceļu, vai arī viņš veica ķecerības ar saviem vienaudžiem?!!

Piektais stāsts

Asifs Ibn Al-Bayhs

“Abd al-Azim” bija mērs vienā no Garbijas ciematiem. Viņš izšķērdēja savu bagātību, ko mantojis no saviem vectēviem, kuri pirms viņa bija noskaņoti dzerot hašišu un seksuālās attiecības ar sievietēm. Abd al-Azims publiski bija viena sieva un trīs meitas un trīs dēli. Viņš tika saukts par "Al-Bayah" ap viņa ģimeni un ciemu... Viena no "Abdul Azim" īpašībām ir tāda, ka viņa temperaments ir kā ledus. Nekas viņu neprovocē un nedara notikums, lai cik nopietns, mudina viņu ieņemt drosmīgu un izlēmīgu nostāju. Kad viņš savu vidējo meitu apprecēja ar kādu no kaimiņu ciema zemniekiem, viņš nejautāja par līgavaiņa “izcelsmi vai šķiru”, jo viņi teiksim laukos. Rezultāts bija meitenes pašnāvība dažus gadus pēc laulībām, jo viņa nevarēja izturēt rupjā vīra apvainojumus un viņa sitienus ar vai bez attaisnojuma, ka ir jāaudzina cilvēku redzeslokā. viņas ciešanas pastiprināja tas, ka viņa atrada aiz sevis aizvērtas tēva durvis un pilnībā bloķētas, lai viņu atbalstītu.

Kas attiecas uz viņa jaunāko meitu "Nazli", kas ir žilbinoša skaistuma un bija viņa sirdij dārga, viņa ir pēdējā meiteņu grupā, kuru viņš nosauca karalienes "Nazli", karaļa Fouad sievas un karaļa Faruka mātes vārdā. Viņa agri pameta mācības, jo skolā skolotājs viņai iepļaukāja, tāpēc viņa zvērēja tur vairs neatgriezties, kā parasti. Abdel Azim” savā pārmērīgajā negatīvismā viņš ļāva viņai pieņemt tik liktenīgu lēmumu tik jaunā vecumā un lai viņa visu dienu pavada laiku, veidojot palaidnības lauciniekus, metot ūdeni no mājas balkona uz galvas un drēbēm, dzenājot dzīvniekus, un skrienot pēc tiem ar nūju!!!

Mēs atvedām Asifam viņa pēdējo dēlu un pēdējo no zēnu grupas, kurš viņam izvēlējās šo vārdu, jo viņa dzimšana sakrita ar vējainu Ramadāna mēneša dienu, ļoti mākoņainu un putekļu un putekļu pilnu, un “Abdul Azim” bija brokastu randiņā ar dažiem saviem draugiem vienā no veikaliem, kas pazīstami ar “hašiša” pārdošanu kopā ar pārtiku, tāpēc viņi visi lauza gavēni vienlaikus.” “Libāna.” Šķiet, ka viņi sāka smēķēt “hašišu” kā uzkoda

pirms ēšanas, un "hašiša" elpa neizklausās saldi, izņemot "Fayrouz" balsi, tāpēc kāds radio noregulēja uz "Libanon" un par to aizmirsā...

Visi šīs dienas notikumi lika Abdelam Azimam nosaukt savu mazuli, kurš piedzima šovakar, "Asif"!!..

"Asifs" uzauga un kļuva augstprātīgs pret visiem ciema aspektiem, neapmierināts ar savu dzīvi tur un vēlējās tikt no tās izglābts. Tāpēc "Abdels Azims" ierakstīja viņu "Intermediate" tirdzniecības institūtā Kairā. "Asifs" uzskatīja, ka viņš beidzot bija atviegloti nopūties un iegādājās pirkumu par naudu, ko aizņēmas no sava vienīgā drauga, koledžas studenta "Jasina". Medicīna, ko viņš satika vienā no kafējnīcām, bija Anglijā ražots "sadedzināts" no veikals "Rubabikia" Maskavā. Viņš sāka to nēsāt uz galvas, lai segtu savu plikpaurību, un kopš tā laika ciematā viņu sauca par Al-Khawaja...

"Abdels Azims" vienmēr sūdzējās savai vecākajai meitai "Narges" par finanšu līdzekļu trūkumu un viņa bērnu, īpaši "Asif" lielajiem izdevumiem. "Narges" Kairā apprecējās ar vienu no sūtījuma īpašniekiem. veikals Kairā, ko sauc par "Abbas". Tāpēc "Narges" piedāvāja viņu segt. Viņš uzņemas Asifa un Nazli izdevumu nastu un uzņem viņus Kairā kopā ar saviem bērniem Naši un Favciju... risinājums, kas, šķiet, ir žēlastība, bet tās realitātē ir mokas.

"Fawzia" bija ļoti skaista un skaista meitene. "Narges" viņai izvēlējās vārdu pēc ķeizarienes "Fawzia", Irānas šaha Muhameda Rezas Pahlavi sievas un karaļa Faruka māsas skaistuma. it kā "debesu vārti dzirdēja viņas lūgšanas un nekavējoties atbildēja", kā viņa vienmēr teica, un meita iznāca tuvāk savā skaistumā. No ķeizarienes Favzijas. Meita uzauga un iestājās Al-Asunas koledžā. Asifa sirds pieķērās savas māsas meitas Favzijas skaistumam, kādu viņš nekad nebija redzējis. Viņš sāka pamest institūtu un nākt uz universitāti, cerēdams pavadīt viņu un ikreiz parādīties viņai blakus.

Protams, Asifam nav iespējams būt attiecībās ar Favciju, jo viņa ir viņa māsas meita, un, ja nebūtu šariata, viņš būtu rāpojis uz ceļiem, lūdzot viņas

roku, taču viņam nebija citas izvēles, tāpēc viņš bija apmierināts ar to, ka ir viņas paklausīgais kalps un viņas uzticības subjekts, un ka viņa pretī ir viņa noslēpumu uzticības persona.

Līdz ar Favzijas absolvēšanu viņai tika dotas tiesības precēties ar doktoru Zahranu, profesoru un Medicīnas koledžas katedras vadītāju. Zahrans bija daudzus gadus vecāks par viņu, un agrāk viņš bija apprecējis britu sievieti, kura ilgojās pēc. Tā kā Zahranam nebija bērnu, viņš viņu maldināja... Viltus testi, ko viņš safabricēja sava drauga ārsta laboratorijā, parādīja, ka viņa spēja radīt pēcnācējus bija 100% neskarta, un ar spermatozoīdu skaitu, kas viņam bija, saskaņā ar ziņojumu, kas pārsniedza "200 miljonus uz mililitru" "sēklas", ar "nulles" novirzēm, un pilnīgi veselu un normālu kustību, viņš varētu dzemdēt "cilti." Vienā šāvienā!!! Un bērna piedzimšanas aizkavēšanās, iespējams, bija viņas defekts!!... Protams, šis jautājums britu sievieti ilgi nemaldināja, ņemot vērā viņas analīžu godīgumu un skepsi pret "Zahran" ziņojumu. Tobrīd viņai bija 52 gadi, tāpēc viņa panāca šķiršanos pret viņa gribu.

Zinātniskā pētniecība bija tālu no Zahrana interesēm, un viņam tika uzticēts katedras vadītājs, kamēr viņš neizmantoja visu budžetu, lai izveidotu to cienīgu greznu biroju. Šim nolūkam viņš izvēlējās lielāko nodaļas telpu ar lielu rakstāmgaldu plkst. augšpusē un abās pusēs greznu ādas dīvānu komplekts, jaucējkrāns ar izlietni un tējkanna.) Uzvārīt ūdeni un pagatavot savu iecienīto franču kafiju, kā arī displejs televizora skatīšanai un mūzikas klausīšanai, un tā telpā varēja to visu ievietot, viņš pavēlēja visus universitātes darbus, kurus viņš vadīja visu mūžu, pārvietot no lielā skapja viņa istabā uz šauru sekretariāta telpu tā, lai tie būtu blakus atkritumu tvertnei, un viņš ievietoja skapis, nevis "buļļu" kolekcija. Dažādās krāsās, kas izgatavotas Ēģiptes laukos, kuru nēsāšanas viņš kļuva atkarīgs pēc diabēta ciešanas, jo tā bija ērtāk viņa kājām, kā viņš apgalvoja.

Nav iespējams atrast "Zahran", kas aizņemts ar studenta pētījumiem. Jaunie studenti ilgas stundas gaida ārpus viņa biroja, pieprasot interviju, ko viņa laiks var atļauties vai neļaut, kamēr viņa dārgais laiks tiek sadalīts starp

tenku sesijām ar citiem profesoriem. nodaļā un citās nodaļās, vai stundām ilgi uzturēties pie kolēģēm. Al Hasans klausās... Viņu stāstus ar vīriem, kad viņš kādam no viņiem pavēl uzvārīt kafiju vai ienest viņa ledusskapī pildītus bezalkoholiskos dzērienus, un brīžos, kad skaista sieviete bija aizņemta, viņš ar uzmanīgiem skatieniem aplūkoja visas viņas daļas, protams, vairums no viņiem nebija nevainīgi, jo daži no viņiem apzinājās lomu un izpildīja to vislabākajā veidā, lai saīsinātu diskusijas laiku, iegūtu "Zahran" un visskumjākais topošajiem jauniešiem bija laiks, ko "Zahran" pavadīja kopā ar vienu no koledžas apsargiem, kurš katru otrdienu strādāja par savu personīgo "frizieri". viņa piedurknē ir daudz stāstu par universitātes profesoriem un viņu romantiskajiem piedzīvojumiem, īpaši doktoru "Tamaderu", kurš bija precējies ar vienu no viņiem. Es to lūdzu, un, kad viņa pirmā sieva par to uzzināja, viņa ieradās koledžā. un tas bija skaļš skandāls. Protams, ka apsarga prezentācija par lietu neiztika bez kaut kādām Zahranam tīkamām "garšvielām", tajā skaitā kā daktere dejoja viņas audzēknim!!!..

Studentu neveiksme ir tāda, ka liktenis viņu piespieda iekļūt mutiskajā komitejā, kuru vadīja "Zahran". Viņa nemainīgais devīze ir: "Ak, kas ielicis nulli, esi lēns ar to, jo nulle tiek likta viena pati" !! ..

Protams, diskusiju sesijas bija viena no Zahrana svarīgākajām prioritātēm. Gadījās, ka doktorantūras diskusiju sesijas laikā kāds students viņu aizmirsa, un Zahrans nebija viens no disertācijas vadītājiem, bet viņš tik un tā bija katedras vadītājs. Neskatoties uz studenta atvainojoties, ka diskusijas laiks pienāca ātri, Zahrans uz viņu sadusmojās, sakot: "Cik ātri bija līgavas kāzas?"!!.. Protams, students, tāpat kā daudzi studenti, atturējās no ielūguma pagarināšanas, izturot savu smagi apvainojumi. Pretējā gadījumā viņiem būtu jāmaina ēdienkartes restorānos, lai tie atbilstu "Zahran" noskaņojumam, kas prasīja, lai "kebabs" būtu pamatēdiens. "Gaļas" svars ir lielāks nekā "koftai" Par "divām trešdaļām". Ja tas netiek izdarīts, skolēns tiek pakļauts apvainojumiem, tiklīdz uzaicinājums ir beidzies... Tāpēc skolēni ierodas vienlaicīgi, ka apvainojumi abās trasēs ir vienādi, tāpēc izmēri ir vienādi. prioritāte...

Jasins bija Asifa draugs, viens no Zahrana studentiem. Viņš bija pabeidzis studijas medicīnā, un Zahrans kļuva par viņa vadītāju viņa maģistra darbam. Kādā gaišā otrdienā Jasins sēdēja ārpus Zahrana kabineta un gaidīja atvieglotumu, kamēr apsargs noskuja viņa skapi. mati un bārda starp stāstiem. Šur un tur par tāda un tāda ārsta attiecībām ar tādu un tādu studentu, ar ko viņa šķīrās, ar ko apprecējās, studentu, kurš maina apģērbu vannas istabā, un dažādi stāsti, apsargs auž, pareizi un nepareizi, aiz vēlmes pēc "salduma" papildus maksai par skūšanos.

Toreiz "Asifs" sauca par "Jasinu", un Asifs vēlējās parādīt Fozijai viņa nozīmi un to, ka ar viņu ir tādi ārsti kā "Jasins"...

Liktenis paredzēja, ka Zahrana skatiens uzmeta Favziju, kad viņa sveicināja Jasinu Asifa kompānijā. Zahrans tikko bija pabeidzis skūšanos. Zahrans ātri izgāja no sava kabineta un pūlis sāka teikt: "Laipni lūdzam, doktor Jasin." Viņš sastinga. "Jasins" ir viņa vietā. Pirmo reizi "Jasina" īsajā universitātes vēsturē viņš redz "Zahran" iznākam no kabineta, sveicot vienu no studentiem un pat nosaucot viņu par "doktoru", nevis "Al- Marmotons, viņa iecienītākais segvārds, lai sauktu savus studentus! .

Tad Zahrans turpināja ar platu smaidu uz lūpām, sveicot Foziju: "Vai jūs neiepazīstināsiet mūs ar savu skaisto viesi, doktoru Jasinu?! ...Favzijas sejā parādījās kauns, kad Asifs ātri iepazīstināja ar sevi un Fawzia, kamēr Jasins bija apmulsis un teica: Es esmu Asifs un šī ir mana brāļameita Fawzia.

Zahran teica: Esiet laipni gaidīti, Dr Asif un Dr Fawzia.

Asifa seja iedegās, kad viņš viņu raksturoja kā ārstu, un viņa vaigi pietūka no prieka, un viņš sāka augstprātīgi staigāt pa priekšu Favzijai, kura joprojām kaunējās par Zahrana komplimentiem un viņa slēptajiem, izmeklējošiem skatieniem uz viņu ik pa laikam.

Pēkšņi Zahran teica: Dr Fawzia, kāda ir jūsu akadēmiskā kvalifikācija un ko jūs tagad darāt?!!

"Asif" pārtrauca: Viņa tikko absolvējusi Al-Alsun koledžu un joprojām atrodas piemērota darba meklējumos.

"Zahran" teica: Jūs esat ieradies īstajā laikā, Favzijas jaunkundze. Es jau ilgu laiku meklēju sekretāri, kas brīvi pārvalda svešvalodas, lai pavadītu mani medicīnas konferencēs gan iekšēji, gan ārēji un sniegtu man informāciju viņas pašas stils zinātniskie sasniegumi šajās konferencēs. Jūs zināt manas daudzās zinātniskās rūpes, kas prasa, lai kāds man palīdzētu, Favzijas jaunkundze.

Pa ceļam "Asifs" demonstrēja savus muskuļus "Fawzia" priekšā un ka viņš bija iemesls, kāpēc viņa ieguva lielisku darbu pie "One Time" nodaļas vadītāja.

Favzija visu ceļu bija apjucis, jo viņai nemaz nepatika Zahrana satrauktā maniere, kas neliecināja par labu. Tomēr viņa pieņēma darbu, lai izmēģinātu. Darbs mūsdienās ir kļuvis par retu valūtu.

"Asifs" kārtējo reizi stāstīja par savām izcilajām spējām māsas "Narges" priekšā, līdz "Fawzia" uz viņu sadusmojās un kļiedza: Vai šodien nepietiek runāt?! ...Tad viņa devās uz istabu, aizvēra durvis, un pēkšņi no Zahran atskanēja telefons, kas aicināja viņu uz zinātnisku simpoziju, kas notiks pēc nepilnas stundas viesnīcā, un ka viņai ir labi jāsaģērbjas. .

Fawzia steigšus uzvilka drēbes un steidzās uz viesnīcu. Viņa atrada Zahranu viņu gaidot, pētot viņu no galvas augšdaļas līdz pēdām ar iekāres pilniem skatieniem, kas lika viņai justies ļoti apbēdinātam. Seminārs notika plkst. Angļu valoda, kas pārsteidza Fawzia. Tas bija droši, ka viņš ir profesors un katedras vadītājs Medicīnas koledžā. Viņam pilnībā jāpārvalda angļu valoda gan runā, gan rakstiski, kā tad ir tās pastāvēšanas iemesls?! Tā kā atkārtoti notika semināri un konferences angļu valodā, un Zahran uzstājīgi nāca kopā ar viņu un fotografējās kopā ar viņu, Fawzia atvainojās par savu darbu, jo īpaši tāpēc, ka arī atalgojums bija zems.

Un, kad Fozija vairākus mēnešus pārstāja ierasties Zahranā, viņu pārsteidza tēvs, kurš lūdza viņai runāt ar viņu par svarīgu lietu.

Tēvs teica: Zahrans ir atnācis pie manis, lai jūs ierosinātu, un es domāju, ka tas ir vairāk nekā piemēroti.

Fawzia teica: Bet, tēvs, vecuma atšķirība ir liela.

Tēvs teica: Mana meita, vīrietim nekas nav kārtībā, izņemot viņa kabatas.

Protams, "Zahran" bija Abasam "likteņa enerģija", kas tika atbrīvota. Viņš vēlējās, lai līgavainis sedz visas laulības izmaksas bez viņa ieguldījumiem, un otrādi. Viņa sauklis bija: "Kad līgavainis nāk izņemt līgavu, es samaksāju par viņas izglītību un viņa iztērēja... un, kad līgava nāk nest savu līgavaini, es samaksāju." "Tās ir manas sirds asinis." Viņš ir uzmanīgs savās sanāksmēs, lai viņi uzņem apmeklētājs tieši proporcionāli atnesto dāvanu daudzumam. Ja viņš nāk ar "augļiem", piemēram, tasi "kafijas" vai "tējas", kas saldināta ar pienu un divām karotēm cukura, bet ja nāk ar tukšām rokām, tad tasi "citronu sulas." Bez cukura (protams, kad citrona ķekars bija "šiliņš") vai ūdens no "krāna" un nekā cita..

Līdz ar paziņojumu par saderināšanos viņš nokļuva Asifa rokās un viņu pārņēma skumjas...bet neko nevarēja izdarīt un nevarēja izbēgt no apmierinātības ar status quo, jo nebija citas alternatīvas, izņemot viņu.

"Asifs" nevarēja izturēt Ēģiptē, lai redzētu "Fawzia" ar "Zahran", tāpēc viņš pie pirmās iespējas devās strādāt par "strādnieku" ostā vienā no Arābu līča valstīm. No turienes viņš vienmēr zvanīja Favzijai, lai pārbaudītu viņu, un gadījās no viņas dzirdēt, ka viens no Medicīnas fakultātes studentiem viņas saderināšanās ar "Zahran" viņu sanikvoja, tāpēc viņa apzināti ātri izbrauca ar savu automašīnu cauri "notekūdeņiem", kas bija savākti. uz ielas, kamēr "Fawzia" stāvēja, un viņas kleitu notrieca piesārņotie notekūdeņi. Daži skolēni smējās, ieraugot viņas netīrās drēbes, tāpēc "Asif" zvērēja atsūtīt viņai automašīnas cenu, lai tā nenotiktu. būt mazākam par viņas kolēģiem... un viņš faktiski pārskaitīja naudu viņai, neskatoties uz Narcisa un viņas vīra pretestību, jo viņi zināja viņa finansiālo iespēju pieticību...

Kad mērs Abdels Azims uzzināja par sava dēla Asifa negaidīto un pārmērīgo dāsnumu, viņš nekavējoties viņam piezvanīja un lika viņam nosūtīt naudas

summu, lai viņš un viņa māte varētu izpildīt Hadžu... likās, ka nāve būtu pārņēmusi Asifu no plkst. pārsteigums, un viņa balss šķita vāja un dreboša.

Asifs mēģināja izvairīties no izmaksu segšanas, sakot savam tēvam: Es apsolu, tēvs, ka šogad vai nākamgad es tev un manai mātei izlozēšu Hajj.

Abduls Azims teica: Tas aizņem ilgu laiku, un jūs esat spējīgs, ja Dievs to dos. Esmu dzirdējis, ka jūs nopirkāt automašīnu Favzijai, Nardžisa meitai... un jūsu mātes un manis Hajj izmaksas jums neizmaksās cik maksā mašīna!! Gaidīšu, kad atsūtīsiet man nepieciešamo naudu.

Asifam bija jāsaņem nauda no viena no saviem draugiem un jānosūta tā tēvam, kurš sagatavoja viņu un viņa sievu Umm Asif ierasties.

"Asifs" paņēma atvaļinājumu, lai pavadītu savu tēvu un māti Hajj sezonas laikā. Ar viņa tēva smagu slimību un drudzi, kas viņu piemeklēja "meningokoku meningīta" (nopietna infekcija, kas izraisa smadzeņu bojājumus, un viņam bija vakcinēties pirms Hajj, meningokoku meningīts)," „Asifs” baidījās no infekcijas un veica piesardzības pasākumus, lai no tās izvairītos. Viņš atstāja viņu slimnīcā un neapmeklēja viņu, līdz viņš nomira un tika apglabāts Mekā, kā transportēšanas izmaksas. viņu uz Ēģipti bija lieliski un Asifs to nevarēja izturēt... Asifa māte pabeidza Hadžu un atgriezās Ēģiptē viena, pilnībā zaudējot runu, līdz nomira dažas nedēļas pēc ierašanās.Šeit bija Asifa iespēja dižoties Favzijas priekšā. "Viņš nesa māti un tēvu uz pleciem, lai staigātu un staigātu kopā ar viņiem, lai gan bija pieejami ratiņkrēsli!! Viņš palika pie tēva līdz pēdējam dzīves brīdim, un viņa pēdējā griba bija, lai viņš saglabā savu māju ciematā un neļauj nevienam no brāļiem pārdot māju mantojumā!!! Pildot testamentu, kura liecinieki bija mūžībā aizgājuši... Asifs uzlika roku uz mājas, aiztaisīja to ar speciālu slēdzeni, atņēma brāļiem mantojumu un uz savām durvīm iestādīja "rukolu un salātus". kas ar viņu runāja par mantojumu, viņš paņēma viņam nūju un vēsi teica: vai tu ēd salātus vai rukolu?! !...

Pagāja gadi, un Asifs juta, ka dzīve iet garām. Fosija apprecējās ar Zahranu, bet Nazli apprecējās ar Fatuhu, vienu no ciema jaunajiem darbiniekiem...

“Nazli” nosūtīja sava vīra “Ftouh” papīrus “Asif”, lai meklētu viņam piemērotu darbu arābu valstī, kurā viņš strādā...bet “Asif” iemeta papīru tieši “atkritumu tvertnē”, baidoties, ka patiesība par viņa strādnieka darbu Persijas līcī tiks atklāta viņa ģimenei...ar Toreiz “Asif” varēja sadarboties ar vienu no saviem kolēģiem projektā “Pārtikas krājumi”, un viņš sāka izplatīties baumas par sevi, ka viņš ir kļuvis par lielu tirgotāju un piegādātāju. “Dawlat” lūdza laulību vienai no savas ģimenes meitām, un viņai bija jurista grāds. Viņa neievēroja “Asifa” peticīgo akadēmisko kvalifikāciju apmaiņā pret to, ko viņš bija paveicis viņas labā. Man ar viņu ir gaiša nākotne..

“Dawlat” kopā ar “Asif” devās uz līci, un tur viņa sastapās ar dažāda veida “Asifa” apvainojumiem un piekāpšanos, ko viņa izturēja ar lielu pacietību, un no viņa viņai bija vienīgais dēls, kuru viņa nosauca par “Muayad”.

"Nazli" bija tā, kas visvairāk svinēja savu brāli "Assef" katrā atvaļinājumā, ko viņš kopā ar sievu devās uz Ēģipti, neraugoties uz viņa zemisku attieksmi pret viņas vīru "Ftouh", kurš gadiem ilgi bija atturējies ar viņu satikties. Viņa vienojās nedēļas garumā. iepriekš atnest “kāpostus” un pildījumu, un “baklažānu” un pildījumu, un gaļas gatavošanu.Un vistu un savu iecienītāko “salātu” gatavošanu... Asifs atvaļinājuma laikā parasti ir aizņemts, pērkot dāvanas Favzijai no plkst. lielākajiem Kairas veikaliem. Viņš ir “gādīgais tēvocis”. Ja “Nazli” ierodas Asifa mājā, kamēr viņš veic šīs svarīgās lietas, un aicina viņu ierasties. Lai satiktu viņu, viņš aizbildinājās ar aizņemtību un pamet ēdienu viņa atnesa ar "sētnieku" līdz viņš atgriezās!! Protams, ka Asifa dāvanas māsai Nazlijai ir labi, un tur nav nekā slikta.Pamanāmākā no tām ir viņa veco apavu izlase vai dēla nelietotās drēbes.Ak, un būtu labāk, ja viņš būtu upura dzīvnieks, tāpēc Nazlija daļa bez šaubām ir “mēle” un “galvas gaļa”...

“Asifs” beidzot apmetās Ēģiptē pēc tam, kad viņš tika pēkšņi izraidīts no darba Persijas līcī. “Moayad” uzauga, un “Asif” viņu ierakstīja medicīnas skolā. Viņš sapņoja būt kā “Zahran”, Favzijas vīrs...

Zahranam Kairā bija liela slimnīca, un gadījās, ka Asifa māsa Nazli dzīves beigās piemeklēja veselības problēmas, viņa bija sasniegusi septiņdesmit gadu vecumu un cieta no Alcheimera un hroniskām slimībām, piemēram, paaugstināta asinsspiediena un cukura diabēta. Viņas dēls Muhameds un viņas vīrs Fattouh viņu ievietoja Zahran slimnīcā, kad stāvoklis stabilizējās. Četras dienas intensīvajā terapijā, un ārsti nolēma viņu izrakstīt. "Asifs" spēlēja brāļa lomu, kurš baidījās par savu stāvokli. māsa un neticēja, ka viņai ir vecuma un Alcheimera slimības simptomi. Viņš pēc iespējas ilgāk aizkavēja viņas izrakstīšanu. "Fawzia" vidū klīda baumas, ka "Nazli" viņas dēla un vīra dēļ bija insults. nolaidība pret viņu. Paildzinot Nazli uzturēšanos slimnīcā, Asifs pastāvīgi apmeklēja Zahranu, lai izdarītu uz viņu spiedienu un pārliecinātu viņu paātrināt dēla maģistra darba aizstāvēšanu. Un izdevumi un īpašā medicīniskā palīdzība, kas radās nabaga sievietes ilgstošas uzturēšanās dēļ stāvoklis neprasa un ko sedz viņas vīrs un dēls. Nav nekas slikts, ka viņa ir mūsu depozīts. Un dāvana Zahran Investment Hospital apmaiņā pret dēla maģistra grādu!!! Asefa mēģinājumi turēt māsu Nazli intensīvajā aprūpē vairāk nekā piecpadsmit dienas bija nesekmīgi, un Zahrans joprojām kavē viņu saistībā ar jautājumu par maģistra grādu, tāpēc Asefs iebilst, ka Fatouha māja nav piemērota cilvēku dzīvošanai un ka viņa mātai jāpaliek Slimnīcā. Privātajā istabā un ar privātu medmāsu, cik ilgi vien iespējams, veltīgi Fatouhs un viņa dēls Muhameds centās likt Asefam saprast, ka slimnīca nav Lokandas rezidence, un viņi nezināja par tās patieso mērķi, un viņi viņus apmānīja viņa labie nodomi un bailes par māsu!!..

Nabadzīgā sieviete deviņpadsmitajā slimnīcas uzturēšanās dienā tika inficēta ar Covid-19 un nonāca "izolācijā", tāpēc Zahrans vēlējās no viņas atbrīvoties ar visiem iespējamajiem līdzekļiem.

"Asifs" dzirdēja, ka viņa māsa "Nazli" ir inficējusies ar Covid-19, tāpēc radīja problēmas ar viņas dēlu "Muhamedu", ka viņš ar viņu ātri nesusveicinājās, kā rezultātā pazuda no redzesloka. "Covid -19" bija sākumstadijā, un visi baidījās, un „Asifs” vēl sapņoja par mūžību šajā pasaulē, un viņš izlasīja, ka Sešdesmit gadu vecums ar veselības aprūpi ir jaunības sākums vīriešiem!!..

Pēc tam, kad Nazli pameta slimnīcu un Fattou, par viņu rūpējās viņas dēls un meita Mohja, līdz viņa atveseļojās. Parādījās Asifs un izlikās par "pienākuma" onkuli Favzijas priekšā, kā vienmēr. Viņš apciemoja māsu un iedeva viņai naudas summa. Nauda un selfijs, ko viņš nekavējoties nosūtīja Favzijai...

Pēc šīs vizītes "Asifs" pilnībā pazuda no redzesloka, un "Dawlat" un "Moayad" sāka viņu meklēt visur, baidoties, ka viņu ir piemeklējis kaut kas slikts un pandēmija izplata savus ilkņus visās Ēģiptes daļās...

Pazušana ilga vairākus mēnešus, par to tika paziņots policijas iecirknī, un pat avīzes publicēja sludinājumu un piedāvāja atlīdzību... līdz brīdim, kad viņiem pienāca brīdinājums, ka "Asif" ir mēģinājis ielauzties vērtspapīru tirdzniecības uzņēmumā (Forex).), un viņš tika arestēts, pēc tam viņš tika nosūtīts uz psihiatrisko un neiroloģisko slimnīcu uzraudzībā, tāpēc "Dawlat" un "Moayad" steidzās viņu apmeklēt, viņi atrada viņu nožēlojamā stāvoklī, klieodzot: "Es esmu Ibn al-Bayh ... Es esmu Asifs... Man ir pienākums... Es pazaudēju savu naudu... Akciju tirgus apēda manu naudu... Sasodīts Covid, sasodīts.

Sestais stāsts

Sencis un reliģija

"Beidzot ceļojums ir beidzies... Fara ir kļuvis par ārstu un specializējies psihiatrijā." Tā ar viņu runāja Mamuna dvēsele, un viņš pirmo reizi jutās ērti, sēdēdams uz ērta krēsla, gaidot televīzijas programmu. kurā parādītos Farah...

Kā parasti, Fara noteica, ka viņam ir jāvēro viņa un jādalās ar viņu savā viedoklī, tāpat kā viņi vienmēr bija pieraduši, ka abi viens otru papildina.

"Farah" bija visa "Mamounas" dzīve, kopš viņas māte aizgāja, kad viņa bija maza, un kopš tā laika viņš apņēmās visu savu dzīvi atdot savai meitai, tāpēc viņš atstāja mīlestību un laulību viņas dēļ, nekad. Atgriezies...

Tagad Fara parādījās televīzijas ekrānā. Mamuns smagi strādāja, lai viņu nofotografētu un ierakstītu tikšanos savā mobilajā tālrunī, lai iepriecinātu viņu, kad viņa atgriezās mājās pēc tikšanās.

Mamuns sāka apspriest ar savu meitu dažus jautājumus psihiatrijā, ko viņa bija izvirzījusi, tostarp viņas jauno ārstēšanas metodi, izmantojot "pilnīgu izpaušanu". Viņa uzaicināja viņu apmeklēt psihiatrisko centru, par kuru viņa rūpējas un pārvalda un ārstē viņa lietas. lai klātienē redzētu, cik lielā mērā lietas atbilst viņas novatoriskajai metodei.

Pēc tam, kad Mamuns pabeidza savu parasto kafijas sesiju, lai spēlētu šahu, viņa kājas aizveda viņu uz centru, kuru uzrauga viņa meita... starp lietu drūzmēšanos, viņa acis iekrita uz viņu... tā ir viņa... tas ir saprātīgi. Pirmā mīlestība un mūža mīlestība... Viņa nav mainījies. Viņas šaurās lazdas acis, viņas maigās, bērnišķīgās sejas taisnums un raksturīgās lūpas, kuras viņa agrāk bija atbaidījusi. Tas ir saprātīgi tikšanās notiks šeit pēc tam, kad būs pagājuši visi šie gadi.

Mamuns izmantoja pūli, lai palūkotos uz viņu, pārdomājot, ko laiks bija uzrakstījis viņas sarauktajā sejā, viņai to nemanot un nejūtot...

Pēkšņi medmāsa nosauca Bilsana vārdu.

-Tā ir viņa...viņa nav mainījusies pēc visiem šiem gadiem...to teica Mamuns sajūtā, kas sajaukta starp prieku, skumjām un žēlumu...

Mamuns atgriezās mājās un ar nepacietību gaidīja, kad Fara atgriezīsies. Tiklīdz viņa atgriezās, viņš viņai jautāja:

- No "Bilsāna"?

Farahs izbrīnīts teica:

– Kas par viņu zina, tēvs?!

-Stāsts no pagātnes, mana meita.Daļu no tā pastāstīšu vēlāk.

-Viņa ir viena no centra pacientēm, un mani pārsteidza tas, ka viņa ir tāda daktere kā es, bet viņa cieš no smagas psiholoģiskas krīzes, ko izraisīja vientulība, kas viņu padarīja atkarīgu no dažiem nomierinošiem medikamentiem, piemēram, Xanax (tas satur alprazolāmu). ...Īsas darbības zāles no benzodiazepīnu klases...to lieto kā hipnotisku, nomierinošu un pretkrampju līdzekli, tas arī palīdz atslābināt muskuļus.

-Tagad tava kārta tēt.Pasaki kādas ir tavas attiecības ar viņu?

-Viņa ir mana pirmā mīlestība...skaistākās dienas manā mūžā, vai kā es toreiz tā domāju...Es viņu satiku savas dzīves sākumā, pirms apprecējos ar tavu māti, un es viņu ļoti mīlēju. ...

-Kas tad tev traucē apprecēties?!

Vecuma starpība bija nedaudz liela, jo viņa bija apmēram desmit gadus vecāka par mani, kas lika manam tēvam un arī manam onkulim atteikties.

- Atklāšanas sesijās no viņas uzzināju, ka viņa ir libāniešu izcelsmes no savas mātes puses.

Tas bija vēl viens iemesls manas mātes atteikumam, jo viņa nevarēja iedomāties, ka sieviete atnāks atņemt savu vienīgo dēlu, sagrābt viņu un aizvest uz tālu valsti, tāpēc viņa arī stingri atteicās.

-Un ko tu izdarīji, tēvs, tik daudz iebildumu priekšā?!

-Patiesību sakot.. Es nebiju mierīgs par Blisanu, jo viņai bija daudzas attiecības pirms manis un viņa bija kaprīza lēmumu pieņemšanā.. tāpēc es izmantoju savu saprātu un pakļāvos savas ģimenes vēlmēm, lai gan viņi bija smagi.

-Turpini, tēvs, un kas notika pēc tam?!

Tēvs man izvēlējās līgavu no lauku dibena, un mamma viņu pieņēma, bet, tiklīdz Bilsans uzzināja par manu saderināšanos, viņa kļuva dusmīga...

-Kā, tēvs?!!

Viņa sāka izmantot visus sieviešu ieročus, lai mudinātu mani atgriezties pie viņas, un viņa raudāja pārgurusi katru reizi, kad viņa runāja ar mani, un kā viņa nevar iedomāties dzīvi bez manis?! Viņa jūt, ka viņā ir saplīsis kaut kas dārgs.

-Bez šaubām, pēc saderināšanās ir grūti un liela dilemma, un izvēle ir grūta.

-Jā, un es vēl biju iesācējs attiecībās ar sievieti. Man nebija nekādas pieredzes pirms viņas. Var teikt, ka biju "neapstrādāts"... tāpēc es kļuvu vājš un nolēmu atgriezties pie viņas, neatkarīgi no upuriem. un neatkarīgi no tā, cik augsta cena.

-Bet, mans tēvs, piedod man.. Tas ir savtīgi no tavas puses.. Tu sievietei devi solījumu sprediķa formā.. Kā tu vari viņu atstāt bez vainas vai nelikumības citas sievietes dēļ, kad mīlestība nav pieņemams iemesls solījuma laušanai un nodevībai?

-Tev taisnība, mana meita. Vīrietis ir vārds. Ja viņš ir pieķēries tam, tas ir viņa vīrišķības mērs. Es neatbrīvoju sevi no vājuma brīžiem, kas lika pieņemt šo soli. Tāpat kā liktenis dažreiz paātrina zēna vēlmes un saīsina viņa ceļus no

vietas, kur viņš nezina, ne zina, tāpēc zēns steidzas savās vēlmēs bez vadības un konstatē, ka Viņš atrodas lielākā krāsnī, kur zaudē visu.

Farahs pārsteigts kļiedza: Kā, mans tēvs?!

Krīze izcēlās starp manu tēvu un māti, no vienas puses, un manas līgavas ģimeni, no otras puses, un mana māte sāka censties pārtraukt saderināšanos, raksturojot to kā kaunu un lielu kļūdu. Tāpat ar katru zvanu "līgava" mani apņēma ar jaunām prasībām "ierīcē", par kurām nebija vienošanās, un, ja es iebilstu, tad uz dienām izslēdza telefonu, līdz es iesniedzu.. Aizkariem jābūt "ar mežģinēm " un to nevar pieņemt kā „normālu”. Bērniem jau iepriekš ir jābūt telpai, un, kad es mēģināju viņu saprast Reiz, iemesls šīm atjaunotajām, nepārtrauktajām prasībām mani smagi nospieda, kamēr es biju Vēl jauns. Es to paskaidroju ar sarunu, kas lika man šaubīties par viņas akadēmiskās kvalifikācijas realitāti. Diemžēl viņa bija ārste. Viņš bija viņas tēva "otrās" sievas meita, un tēvam bija "pirmā" sieva, kas arī bija divas meitas, un viņas bija precējušās. Manas līgavas māte baidījās, ka viņas meitas ierīce būs mazāka nekā kādai no viņas "līdzsievās" meitām. Patiesībā tai bija jābūt pārākai par abām, lai viņas līdzstrādnieks -sievā nekritizēs viņu un neskatījās uz viņu ar nicinājumu... un izmaksas, lai tas nenotiktu, būtu no manas "ierobežotās" resursu kabatas... un neskatoties uz to visu. Es turpināju pretoties savai vēlmei pārtraukt saderināšanās.

-Slikta uzvedība no viņu puses un pacietība no tavas puses, tēvs.

Dziļi sirdī es negribēju būt netaisnīga pret viņu, lai gan mana sirds sāpēja pēc citas sievietes, līdz vienu reizi es atklāju viņu sakām, ka viņas tēvs ir sagatavojis laulību sarakstu!! ..Iedomājieties sešus mēnešus pirms kāzu datuma..un ka visas elektroierīces, kas bija uz "līgavas" saskaņā ar līgumu, ir iegādātas un reģistrētas, kā arī mana dāvana "zelts" (Al-Shabaka). tēvs bija izstrādājis tā, lai to sarakstā ierakstītu "gramos", nevis "cenā". Tajā pašā laikā mans tēvs atklāja, ka "līgava" iepriekš bijusi "saderināta" un viņas elektroierīce ir sagatavota. Ne viņas ģimene, ne viņa man neko neteica par šo saderināšanos, pat tāpēc, lai zinātu šo lietu.

- Skaidra ekspluatācija un krāpšana, mans tēvs...bet vai tu "Bilsanam" stāstīji par to, kas notika starp tevi un tavu līgavu?!

- Es viņai neko neteicu, jo biju ļoti cietusi un nevienam neteicu... bet Bilsana lūgumiem un asarām bija liela un izšķiroša loma neizbēgamā beigas pasteidzināšanā, kas bija "skaidrais zaudējums"!!

– Tēvs, vai tu beidzi raksturot lietu kā skaidru zaudējumu?!

Tā tas bija visās jomās. Bija vairāk nekā viena "parastā" sesija, kurā es biju īstā puse, un tomēr es pazaudēju "pusi" no tīkla... jo līgavas ģimene bija apņēmusies iegūt otru pusi kompensācija meitenei... un es arī pazaudēju visas mēbeles.

-Bet, tēvs, tu pretī dabūji sirdsmieru.

– Nekādā gadījumā, mana meita... Es ne mirkli nebiju atpūtusies.

- Kāpēc?

- "Bilsan"!!

- kas ar viņu notiek?! Protams, es biju priecīgs, ka esmu atkal atgriezies, vai ne?!! .

– Nē, viņa noraidīja laulību plānu un vēlējās, lai mēs būtu blakus bez laulībām.

- Vai tu piekriti, tēvs?!

- Nē, es toreiz zaudēju prātu un lūdzu par viņu, un domstarpības sāka dramatiski saasināties.. un mēs šķīrāmies neatgriezeniski.. bet manī palika ilgas pēc viņas liesma, kas neizgaisa.. un es izgāju cauri. daudzas sievietes attiecības, lai viņu aizmirstu, bet katru reizi es steidzos viņu atcerēties.. līdz nolēmu apprecēties. Ar tavu māti..

– Vai viņa nekad vairs nemēģināja tev tuvoties?!

- Viņa man zvanīja katru reizi, kad iznāca no neveiksmīgas emocionālas pieredzes, kā parasti, lai lūgtu psiholoģisku atbalstu un atjaunotu pārliecību par sevi. Viņa man nestāstīja detaļas, bet es nojautu viņas vārdu dziļumos. noslēpumus un to slēptās nozīmes. Pēdējo reizi, kad viņas saruna ar mani bija savādāka, viņai vajadzēja Xanax, bez kura viņa nevarēja gulēt. !!.

-Bet, tēvs, vai jūsu attiecību sākumposmā tu nejuti, ka viņa tevi patiesi nemīl?!

Mīlestības spogulis ir "sarunvalodas", mana meita, kā saka.Vienreiz runāju ar viņu pa Skype, un gadījās, ka negulēju līdz rītam un pamostoties atradu simtiem zvanu no plkst. viņa!!

– Tas ir brīnišķīgi, tēt, un mīlestības pierādījums, nevis otrādi

-Tas ir tas, ko es vienu brīdi domāju...bet tas, ko viņa man teica vēlāk, mani sarūgtināja!!

- ko viņa tev teica?! .

- Viņa baidījās, ka mana "dvēsele" ir pacēlusies līdz viņas nevainīgajam un ka "Skype" ziņojumi pie mana mirušā ķermeņa atklās, ka mums ir attiecības.

-Cik ļoti viņa gribēja, lai šīs lietas tiek turētas noslēpumā?!

- Jā, viņa tos uzskatīja par emocionāliem "piedzīvojumiem", kas lika viņai justies, ka viņa vienmēr ir meklējama, lai arī cik veca viņai būtu. Reiz, piemēram, viņa atklāja ziņas no viena no tās pašas datoru nodaļas darbinieces. slimnīca, kurā viņa strādāja, flirtēja savās "acīs" un stundām ilgi gaidīja pie durvīm, lai paskatītos.. Viņa komentēja smeļoties, sakot: Nabaga puika!!! Vienā no viņas ceļojumiem es atklāju, ka viņa ļauj jaunam zēnam sevi fotografēt, un viņa fotografējās ar viņu un visu laiku jokoja ar viņu, kas manī izraisīja ārkārtīgu greizsirdību un šaubas. Bet kāda ir mīlestības viltība. visu laiku spiež pievērt acis un nopirkt mīlestību īstenībā kā lielu ilūziju?! Vai jūs zināt, ka pēc mūsu šķiršanās viņa man teica, ka sabrukums, kas notika ar viņu, ir mana vaina un tas, ko viņa izdarīja ar mani?!.. Un katru reizi, kad viņa šādi runāja, es izvairījos iedziļināties detaļās vai " pārmetumi" un tas

viss mani sāka traucēt un tas vairs ne ar ko nesatrauca. Tas ir labākais un lielākais, ko esmu redzējis četrdesmit gadu vecumā... briedums un pacelšanās pāri sīkumam, maldiem, pārdzīvojumiem un bēdām. pagātnes.

- Ilgu mūžu tev, tēvs.

Pēc mēnešiem ilgas šīs sarunas Fara atgriezās mājās un palika sēdēt kā parasti, cīnoties ar savām domām.

Mamuns ātri viņai bažīgi jautāja: Kas ar tevi notiek?! ..Es tev atnesu lielu "picu" tāda veida, kādu tu dod priekšroku..Vai tas nav pelnījis smaidu no tavas skaistās mutes, mana mīļotā meita?!

Fara izplūda asarās un sāka aizsegt seju ar rokām. Mamuns teica: Kas noticis, mana meita?! Kāpēc tā visa raudāšana?!

Farah teica: Bilsana izdarīja pašnāvību, tēvs. Viņa ignorēja medmāsas un izmetās pa logu.

"Mamons" teica mierīgi, kas pārsteidza "Farah": Lai Dievs apžēlo viņu, mana meita, un piedod viņai... Netraucējiet savas dzīves mieru, jo visi dodas prom un nāve ir vienīgā realitāte mūsu dzīvē. dzīvo... Viņš apskāva meitu pie krūtīm, tad satvēra viņas rokas, lai kopā varētu ēst "picu"...

Loti īsi stāsti

Prieks

Viņa mīlēja viņu līdz nāvei

Viņa skatījās uz viņu katru rītu, dodoties uz darbu

Viņa mēģināja ar viņu runāt vairākas reizes, taču viņa cīnījās starp pieķeršanos un kautrību

Viņa lūdza savu uzticīgāko draugu palīdzību, un es viņai ieteicu būt diskrētai.

Kādu dienu viņa pamodās, lai atrastu sava mīļotā māju, ko ieskauj rotājumi, tāpēc viņa devās uz to, sirdij pukstot, un atrada viņam blakus savu mīļāko un mūža draugu.

Aizmirstot

Viņš mīlēja savus bērnus no visas sirds

Kopš sievas nāves Rukaja un Zainabs bija viņa dzīvesbiedri, kuru dēļ viņš atteicās precēties

Sirmi mati ieķērās viņa galvā

Zēni apprecējās, katram bija zeme

Viņš nolika telefonu sev blakus un gaidīja zvanu. Iespējams, Ruqayyah vai Zainab bija pēc viņa ilgojušies

viss velti.

Pēkšņi atskanēja telefona zvans, un līdz ar zvana signālu pacēlās viņa sirdspuksti, kad telefona kompānija informēja par pakalpojuma pārtraukšanu rēķina neapmaksas dēļ.

Dr Mohamed Fathi Abdel-AI

(Divi pandēmijas spēki un vēstures balsts)

Ēģiptes rakstnieks un pētnieks

Viņš dzimis Zagacigā, Šārkijas gubernatorā, Ēģiptē, 1982. gadā

Kvalifikācijas:

1-bakalaura grāds farmācijā, Zagazigas universitāte 2004.

2. Pēcdiploma diploms lietišķajā mikrobioloģijā, Zagazigas universitāte, 2006.

3-maģistra grāds bioķīmijā, Zagazigas universitāte 2014.

4- Pēcdiploma diploms islāma studijās Augstākajā Islāma studiju institūtā 2017. gadā.

5- Apliecība par sludinātāju sagatavošanu no Fondu ministrijas Islāma kultūras centra 2017.

6- Profesionāls diploms visaptverošā medicīniskās kvalitātes vadībā no Sadatas Administratīvo zinātņu akadēmijas 2017. gadā.

